Nr. 81. Środa, 10. Kwietnia 1901. Rok 91.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki" dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia. Ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60** h. **„Przewodnik"** przenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 6 kwietnia b. r. nadać najmiłościwiej prezydentowi Ministrów, dr. Ernestowi Koerberowi, wielką wstęgę orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zezwolić na przeniesienie generał-porucznika, komendanta portu wojennego w Kotarze, Chrystyana Kerczeka, a to na własną jego prośbę w stan spoczynku i nadać mu przy tej sposobności charakter generała broni *ad honores* oraz krzyż komandorski orderu Leopolda, oba z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zezwolić na przeniesienie generał-majora Adolfa Schadekfels-Schadeka, komendanta brygady obrony krajowej w Przemyślu, a to na własną jego prośbę w stan spoczynku, i nadać mu przy tej sposobności charakter generał-porucznika *ad honores* z uwolnieniem od taksy, oraz polecić, aby wyrażonem mu zostało Najwyższe zadowolenie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zamianować pułkownika Teodora Suchy'ego, komendanta pułku piechoty imienia Karola I. króla Rumunii nr. 6, komendantem brygady piechoty obrony krajowej w Przemyślu.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 marca b. r. zamianować najmiłościwiej deputowanego do Rady państwa, adwokata nadwornego i sądowego w Wiedniu, dr. Roberta Pattaia, zastępcą członka Trybunału państwowego.

P. Minister skarbu zamianował w etacie urzędników dla utrzymania ewidencyi katastru podatku gruntowego, inspektora ewidencyjnego, Jana Tobiczyka, starszym inspektorem ewidencyjnym w VII klasie rangi.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł sekretarzy sądowych, Mikołaja Polonica z Czerniowiec do Suczawy, a dr. Salo Weisselbergera z Suczawy do Czerniowiec.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 kwietnia.

W orszaku ministrów: spraw zagranicznych, marynarki i rolnictwa, oraz całego sztabu wyższych dostojników cywilnych i wojskowych udał się przed wczoraj prezydent republiki francuskiej Loubet w zapowiadaną oddawna podróż do południowej Francyi, której ostatnim etapem będzie Tulon, dokąd pod naczelnem dowództwem księcia Genui zawinęła wczoraj celem powitania prezydenta eskadra włoska, złożona z dwóch dywizyi; jedna pod bezpośrednią komendą księcia Genui, druga pod rozkazami kontradmirała Cotteletiego. Prezes gabinetu Waldeck-Rousseau, z powodu choroby poważnego charakteru, nie mógł towarzyszyć naczelnikowi państwa w tej wycieczce.

Wczoraj w poniedziałek przybył p. Loubet, zabawiwszy po drodze krótko w Cannes i Antibes do Nicei, skąd we środę rano odpłynie do Tulonu. Wedle ogłoszonego programu, prezydent wysiadłszy na ląd uda się do pałacu prefektury, gdzie przyjmie na uroczystem posłuchaniu wysłannika króla włoskiego księcia Genui, a w godzinę później złoży mu rewizytę na pokładzie pancernika włoskiego „Lepanto". Po powrocie do miasta, będzie przyjmował w prefekturze morskiej władze Tulonu i rozda dekoracye oficerom, tudzież nagrody robotnikom arsenału. O pół do 8 odbędzie się wielki bankiet w arsenale na 250 nakryć, wydany przez miasto na cześć floty włoskiej i francuskiej. O 10 wieczorem wielka uroczystość wenecka, w której wezmą udział wszystkie statki wojenne znajdujące się w porcie.

Nazajutrz prezydent zwiedzi szpitale miejskie i wojskowe, rozda dekoracye wybitniejszym obywatelom Tulonu, a w południe uda się na włoski statek admiralski, gdzie odbędzie się na cześć jego bankiet. O drugiej nastąpi wielka rewia obu flot, która dokonana w obecności prezydenta Loubeta i księcia włoskiego będzie punktem kulminacyjnym uroczystości. Wieczorem obiad galowy urządzony na cześć dostojnych gości przez reprezentacyę miejską Tulonu. Dnia 12 b. m. rano prezydent Loubet i ministrowie odjadą, ale mimo to odbędzie się jeszcze po południu uroczystość na cześć podoficerów włoskich, a wieczorem w teatrze galowe przedstawienie, na które otrzymają zaproszenie oficerowie i część marynarzy obu flot.

Od jutra tedy uwaga świata politycznego będzie zwrócona w pierwszym rzędzie na uroczystości tulońskie, które mają przedewszystkiem na celu nawiązanie przyjaźniejszych stosunków pomiędzy obu sąsiedniemi mocarstwami połączonemi tyloma wspólnymi interesami ekonomicznymi. Kombinacye, jakoby uroczystości te miały być przedwstępnym krokiem do wystąpienia Włoch z trójprzymierza spotkały się z tak stanowczem zaprzeczeniem ze strony powołanych ku temu czynników, że przestały one być już przedmiotem nawet dziennikarskiej dyskusyi.

O pobycie prezydenta Loubeta w Nicei otrzymujemy następujące depesze:

Nicea, 9 kwietnia. Prezydent Loubet przybył tu wczoraj o godzinie 10 i pół rano powitany 100 wystrzałami armatnimi. Na dworcu kolejowym witali prezydenta naczelnicy władz cywilnych i wojskowych oraz wielu deputowanych i senatorów. Loubet rozdał kilka orderów, poczem udał się do prefektury, gdzie nastąpiło urzędowe przyjęcie. Miasto było udekorowane; na drodze do prefektury ludność urządziła Loubetowi owacye.

Nicea, 9 kwietnia. Podczas przyjęcia w prefekturze przedstawił prezydentowi Loubetowi duchowieństwo biskup Nicei, który niedawno odmówił przyjęcia krzyża legii honorowej. Biskup wygłosił przytem mowę, w której zapewnił, że duchowieństwo katolickie przejęte jest duchem sprawiedliwości, wolności, cierpliwości i szczerego patryotyzmu. P. Loubet odpowiedział, że był zawsze niezmordowanym apostołem cierpliwości i spokoju i myśli, że episkopat na tej drodze stale może być i być powinien sprzymierzeńcem rządu. Mowca spodziewa się, że słowa biskupa Nicei zostaną usłyszane i zrozumiane przez całe duchowieństwo. Generał Metzinger, który przedstawiał oficerów powiedział, że są oni dumni, iż mogą powitać szefa armii i że będą się starali pozyskać zaufanie rządu. Loubet odpowiedział, że rząd jest dumny z armii, zna jej patryotyzm i może uważać ją za przygotowaną na wszystkie ewentualności. Rabin przedstawił izraelicką radę wyznaniową i położył przytem nacisk na patryotyzm żydów. Loubet odpowiedział, że demokracya nie zna pomiędzy dobrymi Francuzami żadnych różnic do jakiejkolwiek należeliby religii. Po przyjęciach odbyła się uczta w prefekturze.

Sprawy wewnętrzne.

Według półoficyalnych doniesień, wspólne Delegacye, które w tym roku będą obradować w Wiedniu, zbiorą się dnia 20 maja. Wczoraj miała się odbyć w Wiedniu konferencya wspólnych Ministrów celem ułożenia preliminarza na rok 1902. Rada ministeryalna, w której wezmą także udział austryaccy i węgierscy Ministrowie, ma być zwołana na 16 b. m. Zapewniają, że wspólny Rząd nie wniesie jeszcze na najbliższej sesyi delegacyjnej kredytu na sprawienie nowych dział, albowiem techniczne próby z takiemi działami nie będą mogły być całkowicie ukończone do maja.

Jak dowiaduje się *Neue fr. Presse*,

LISTY PARYSKIE.

(Dwa piękne pogrzeby. — Położenie aktorów w niedawnej przeszłości. — Zofia Croisette jako artystka i matka. — Edmund Got jako aktor i profesor. — Obrazy Van Gogh'a w galeryi Bernheima. — J. Cazin, malarz-poeta i mistyk. — Sztuka na ulicy. — Pokojowe zwycięstwa „Bottina". — Starzy i nowi bogowie).

W ostatnich dniach odbyły się w Paryżu dwa „piękne" pogrzeby. Za trumną Zofii Croisette, zamężnej p. Jacques Stern postępowała cała „haute finance", pogrzeb zaś Edmunda Gota odbył się przy oficyalnym współudziale ministerstwa sztuk pięknych i byłemu członkowi legii honorowej składano jak zazwyczaj honory wojskowe. Nadto przy jednej i drugiej uroczystości uczestniczyli bardzo licznie artyści dramatyczni wszelkich odcieni, zmarli bowiem należeli oboje do Towarzystwa Komedyi Francuskiej, nareszcie zaś i kościół ze swej strony przyczynił się do uświetnienia obydwu pochodów. A wszystko to jako rzecz naturalna żadnego nie wywołało zdziwienia ani też znikąd nie spowodowało protestu. A jednak niezbyt dalekim jest czas, kiedy podobne obchody odbywały się inaczej zupełnie. Dość wspomnieć o ubogim, wśród nocnych cieni trwożliwie ukrywającym się pogrzebie Moliera, którego dziś wielu największym geniuszem Francyi mieni. Podobnie też nocą i zdala od cmentarzy pochowano zwłoki piękności i przymiotami duszy czarującej Adrienne Lecouvreur, w samotnym dole wykopanym gdzieś na pustym terenie nad brzegiem Sekwany. Trzy wieki upłynąć musiały zanim w pojęciach ludzkich w tym kierunku zaszła radykalna zmiana i aktorom przyznaną została równość społeczna. Równość cywilną uzyskali niedalej jak przed wiekiem dopiero. Na Zgromadzeniu Narodowem, hrabia Clermont-Tonnerre, zażądał prawnego zniesienia wszelkich, na religijnych lub zawodowych różnicach opartych ograniczeń. Wtedy to i położenie aktorów podciągnięto pod dyskusyę i po czterech dniach zawziętej walki zrównano ich z innymi obywatelami. Ważny i niezaprzeczony wpływ teatru na życie umysłowe, społeczne i moralne ogółu jest główną przyczyną, która aktorom dopomogła do uzyskania równości społecznej. Przyczynił się do rezultatu tego także zmieniony i wedle burżoazyjnych zwyczajów urządzony tryb życia. Mała już tylko liczba aktorów znakomitszych żyje jeszcze w kraju „bohême"; większa część mieszka w przyzwoitych mieszkaniach, jeżeli nie ma do dyspozycyi własnego pałacu, bogatsi objawiają w zawiadywaniu swym majątkiem i w całym trybie życia powagę i akuratność godną notaryusza; kobiety z teatru odznaczają się dobroczynnością i biorą czynny udział w dziełach filantropijnych. Zmarła artystka, Zofia Croisette, która przez krótki czas jaśniała na niebie sceny francuskiej światłem pierwszorzędnej gwiazdy, pozostawiła po sobie również pamięć niewygasłą, jako kobieta pełna szlachetności i dobroci. Aktorką jeszcze będąc zajmowała się z macierzyńską troskliwością biednemi dziećmi, zaopatrywała je w żywność i odzienie. Kiedy nagle i na zawsze opuściła Komedyę francuską, wychodząc za mąż za bogatego bankiera Sterna, zrezygnowała z należącej jej się jako societerce pensyi na korzyść biednych sług i garderobian teatru. Jako wielka dama również siała dobrodziejstwa dokoła siebie a dobroczynność jej przyjmowała zawsze charakter macierzyński. To uczucie macierzyństwa skłoniło ją też do porzucenia sceny w chwili najwyższego tryumfu artystki i pięknej kobiety. Dumas napisał dla niej „La Princesse de Bagdad", sztukę romantyczną i pełną potężnych efektów, która jednak z początku zraziła publiczność paryską a nawet wywołała energiczne protesty. Dopiero urokowi i talentowi głównej przedstawicielki udało się po kilku przedstawieniach niechęć zamienić w uznanie a nawet zachwyt najwyższy. Nagle jednak zachorowało dziecko aktorki i natychmiast artystka w niej ustąpiła miejsca stroskanej matce. Sztuka się wprawdzie do wykonania obowiązkui grała, lecz był to jej występ ostatni. Odtąd poświęciła się zupełnie powinnościom żony i matki. Zofia Croisette należała do znakomitej rodziny artystycznej Brohan, z której też pochodziła Magdalena Brohan, słynna z talentu, piękności i dobroci. Zofia wychowała się w Wersalu a rodzice przeznaczali ją do zawodu nauczycielskiego, gdy jednak okazywała nieprzeparte zamiłowanie do sceny, pozwolono jej wstąpić do konserwatoryum, gdzie uzyskała pierwszą nagrodę z dramatu. W roku 1869 po raz pierwszy wystąpiła na scenie Komedyi francuskiej w sztuce „Szklanka wody". Sukces prawdziwy uzyskała jednak dopiero po wystąpieniu w sztuce Feuilleta „Sfinks". Zainaugurowaniem kilku nowoczesnych, na ówczas ryzykownych artystycznych tendencyi, zwróciła też na siebie uwagę krytyki. Nieporównaną była w sztukach Augiera i Dumasa a w „Demimonde", „Etrangère" i „Fourchambault" święciła niezwykłe tryumfy. Zofia Croisette występowała często razem z Sarą Bernhardt, która wówczas należała również do składu Komedyi francuskiej. Obie artystki nie żywiły jednak ku sobie zbytniej czułości, a historyjki o ich rywalizacyi zapełniały często szpalty kroniki dziennikarskiej.

Zmarły równocześnie aktor Edmund Got, był przez lat 50 pilnym i użytecznym członkiem Komedyi francuskiej. Był on nie tylko doskonałym aktorem, lecz i znakomitym profesorem, a lekcye jego w szkole dramatycznej zyskały szczególne uznanie. Umiał on z nieporównanym sprytem i humorem wskazywać błędy i ośmieszać każdy ruch lub ton fałszywy. Jeżeli jednak surowym był dla uczniów swych, to jeszcze surowiej sądził samego siebie. Jednym z ostatnich jego występów, zanim przed sześciu laty usunął się ze sceny, była rola świętoszka w Tartuffe. Po pierwszem przedstawieniu nie chciał przyjmować powinszowań dyrektora i kolegów. „Dajcie pokój — rzekł — ze mną rzecz skończona; aktor, który nie postępuje, cofa się wstecz... Chciałbym jednak grać jeszcze częściej tę rolę. Każdą z ról moich zwykle dopiero po trzydziestem przedstawieniu grałem dobrze".

Pilność, pracowitość i sumienność są bezsprzecznie u artysty cennymi przymiotami: większą jednak rozkosz daje nam temperament pełen siły i oryginalności, który do nagromadzonych skarbów artystycznych przy-

istnieje zamiar przeciągnięcia sesyi Rady państwa do końca maja, a najdalej do pierwszych dni czerwca. W czerwcu też zwołane zostaną sejmy na dłuższą sesyę. W ten sposób kalendarz parlamentarny byłby aż do feryj letnich uregulowany. Po feryach nastąpią nowe wybory sejmowe w Galicyi, Czechach i Tyrolu. W innych krajach koronnych okres wyborczy upływa dopiero w przyszłym roku.

Ostatnia konferencya w Pradze komitetu wykonawczego młodoczeskiego stronnictwa, a bardziej jeszcze przebieg dyskusyi w klubie młodoczeskim, uprawniają, jak podnosi *Fremdenblatt*, do nadziei, że sesya poświąteczna Rady państwa, która, jak wiadomo, rozpocznie się dnia 18 b. m., będzie spokojną i poświęconą wyłącznie pracom parlamentarnym.

Komitet wykonawczy nie powziął wprawdzie żadnej uchwały, atoli okoliczność, że z wyjątkiem dwóch członków wszyscy inni zaaprobowali obecną taktykę młodoczeskiego klubu parlamentarnego daje poniekąd pewność, że ze strony Czechów nie nastąpi nic takiego coby mogło zamącić spokojny tok obrad Izby dep. Należy także zaznaczyć, że dr. Pacak podnosił w swoim referacie, iż przyrzeczone Czechom koncesye należą wyłącznie do dziedziny ekonomicznej.

Komitet wykonawczy młodoczeskiego stronnictwa na Morawie został zwołany na naradę do Berna na 14 b. m. Zdaje się, że narady te będą miały ten sam cel, co niedawne konferencye młodoczeskie w Pradze, t. j. utrzymanie obecnej taktyki.

Dzienniki wiedeńskie dowiadują się, że P. Minister kolei żelaznych bezpośrednio po feryach wielkanocnych wniesie projekt ustawy o zabezpieczeniu pod względem finansowym kilku mniejszych kolei lokalnych.

Fremdenblatt dowiaduje się, że po dłuższych studyach i rokowaniach powiodło się zredagować ostatecznie projekt ustawy o akcyach i że będzie on wkrótce wniesiony do Rady państwa.

Kongres dziennikarzy słowiańskich.

Uczestnicy kongresu dziennikarzy słowiańskich, którzy, jak wiadomo, wyruszyli w piątek, dnia 5 b. m. o godzinie 12 w południe z punktu zbornego w Rjece (Fiume) na pokładzie parowca „Villam“ do Dubrownika przybyli na [illegible] w południe dopiero [illegible] waż okręt w skutek zepsucia [illegible] siał stać na pełnem morzu na wysokości linii ze Splitu do wyspy Lusa wykreślonej, od g. 3 w nocy do 9 rano (w sobotę). Zresztą podróż wśród pięknej pogody minęła zupełnie szczęśliwie. Tłumy publiczności zebrały się w porcie na powitanie gości. Przyjęcie było entuzyastyczne.

W sobotę, jak nam donoszą telegraficznie, odbyło się wspólne towarzyskie zebranie uczestników kongresu. Miejska orkiestra wykonała na publicznem miejscu słowiańskie pieśni narodowe. Miasto po raz pierwszy było elektrycznie oświetlone. W niedzielę rano po nabożeństwie zwiedzali przybyli starożytne budowle i mury ślicznego miasta, udekorowanego obecnie z powodu zjazdu chorągwiami. Po południu urządzono wycieczkę na łodzi parowej na wyspę Lacroma, celem zwiedzenia wspaniałego parku i godnego widzenia klasztoru Dominikanów. Podczas wieczerzy, spożytej pod gołem niebem, wygłoszono liczne mowy powitalne. W niedzielę o 9 rano odbyło się uroczyste nabożeństwo w kościele św. Błażeja, poczem rozpoczęły się obrady kongresu.

O dalszym przebiegu zjazdu odbieramy następujące depesze:

Dubrownik, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)*. Po nabożeństwie został zjazd otwarty przemówieniem prezesa komitetu organizacyjnego p. Mazzury. Powitawszy uczestników zjazdu, wspomniał p Mazzura o zmarłych, a między nimi o Bronisławie Grabowskim i Schnür-Pepłowskim. Potem nastąpiło powitanie ze strony burmistrza Czingria. P. Mazzura proponuje na przewodniczącego redaktora *Czasu* p. Chylińskiego, a na wiceprezydentów Słowaka Hurbana, Varjazińskiego i Słoweńca Gaberszczaka (oklaski). Chyliński obejmuje przewodnictwo, a po przyjętych oklaskami mowach powitalnych uchwalono wysłać depeszę z hołdem dla Najj. Pana, oraz depesze powitalne do JE. dr. Dunajewskiego, Riegera, biskupa Strossmajera i kroackiego polityka Bresztjenskiego. Na wniosek zaś Kroata Treste uchwalono wysłać depeszę do Sienkiewicza z powodu zeszłorocznego jubileuszu. Na sekretarzy zjazdu powołano Włodzimierza Lewickiego (Kraków), Kadnera (z Czech) i Szarica (z Kroacyi). Następnie odczytano liczne depesze z powitaniem z Czech, Galicyi, etc. Dr. Ostaszewski-Barański zdał sprawę z poprzedniego II. Zjazdu dziennikarzy słowiańskich w Krakowie odbytego; z kolei nastąpił referat redaktora *Narodnich Listów*, Anyża o urządzeniu słowiańskiego biura korespondencyjnego. Rozwinęła się w tym przedmiocie dyskusya, poczem wszystkie rezolucye w tej sprawie uchwalono. Potem p. Horowka, redaktor *Hlasu Naroda*, wygłosił sprawozdanie o założeniu związku dziennikarzy słowiańskich. Po dyskusyi rezolucye w tym przedmiocie przyjęto.

Prof. dr. Maryan Zdziechowski (przewodnictwo objął Słoweniec Gaberszczak) referował o potrzebie kulturnego i politycznego wzajemnego zbliżenia się plemion słowiańskich. Nad wniesioną przez prelegenta rezolucyą rozwinęła się chwilami bardzo gorąca dyskusya, w końcu jednak rezolucyę znaczną większością głosów przyjęto. Nastąpiły z kolei referaty o zniesieniu zakazu debitu po- [illegible]

Wszystkie rezolucye w tym [illegible] jęto bez dyskusyi, tak samo uchwalono wniosek dr. Ryby w sprawie reformy ustawy prasowej. Następnie na telegraficzne zaproszenie burmistrza Lublany Hribara, uchwalono IV. zjazd dziennikarzy słowiańskich w przyszłym roku odbyć w Lublanie. O godzinie pół do 4 zamknął prezes Chyliński ogólne obrady kongresu, wyrażając podziękę dla miasta Dubrownika i dr. Mazzury. Prezydyum kongresu wyrażono wśród oklasków również podziękowanie.

Dubrownik, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.* Podczas dyskusyi nad referatem Anyża wyraził ksiądz Stojałowski życzenie, — ażeby ponieważ założenie słowiańskiego biura korespondencyjnego wymaga sumy około 45.000 koron, jest więc na dalekim planie, — dzienniki jeszcze i nadal zasięgały tymczasem swych informacyj o sprawach słowiańskich ze źródła wiarygodnego. Mowca zaznaczył, że jest to szczególnie potrzebnem co się tyczy traktowania Rossyi ze strony politycznej prasy galicyjskiej, a na dowód przytoczył znany wypadek w Krożach, twierdząc, że polska prasa rozmyślnie o tem fałszywe informacye rozszerzała.

Prezydent Chyliński zganił ostro osobiste ataki i insynuacye Stojałowskiego. Stojałowski wygłosił replikę. Redaktor Ehrenberg odpowiedział mu jeszcze raz w ostry sposób.

Później wywołał gorącą dyskusyę jeszcze referat Zdziechowskiego; mianowicie uczestnik kongresu, Wergun, korespondent wiedeński *Nowoje Wremia*, wystąpił gwałtownie przeciw ustępowi rezolucyi, w którym zapoczątkowanej obecnie solidarności słowiańskiej nadano kierunek wprost przeciwny panslawizmowi. Czeski wniosek kompromisowy uwzględnił i te życzenia. Kroaci Radicz, Teria i Biankini przemawiali w duchu przyjaznym dla Polaków. Redaktor Ehrenberg w doskonałem przemówieniu replikował Wergunowi. Ks. Stojałowski potakiwał Wergunowi i polemizował z Ehrenbergiem. Referent prof. Zdziechowski odparł w końcu twierdzenia Werguna. Anyż, w imieniu Czechów cofnął swój wniosek zaznaczając, że Czesi stawiając go, mieli na oku wyłącznie tylko zbliżenie, a nie rozdwojenie Słowian, w obec atoli przebiegu dyskusyi rezygnują z tego wniosku. (Huczne oklaski u Polaków). Następnie rezolucyę Zdziechowskiego ogromną większością uchwalono. (Huczne oklaski). Za rezolucyą głosowała prócz Polaków przeważna część Czechów, Kroaci, Słoweńcy i Słowacy. Następnie usiłował Wergun wnieść jeszcze jeden protest przeciw uchwalonej rezolucyi, zgromadzeni odrzucili jednak wniosek o odczytanie tego protestu. Protest ten podpisało 6 uczestników, między tymi ks. Stojałowski, jeden Czech, jeden Kroat i jeden Słoweniec.

Dubrownik, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)* Wczoraj wieczorem odbył się bankiet, wydany na cześć uczestników kongresu przez gminę miasta Dubrownika. Obecnych było około 200 osób. Burmistrz Cingria okrzykiem na cześć Najj. Pana rozpoczął szereg toastów. P. Chyliński wzniósł toast na pomyślność miasta Dubrownika w ręce burmistrza. P. Ostaszewski-Barański wzniósł entuzyastyczny toast na [illegible] wiedział piękny pod względem formy literackiej toast na cześć Kroatów. Lewicki wzniósł zdrowie Tołstoja i zaproponował wysłanie doń depeszy. (Burzliwe oklaski.) Znakomity poeta kroacki Babicz Gialski toastował na cześć Słowaków. Bankiet trwał do północy.

Dubrownik, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)*. Złożenie srebrnego wieńca od Polaków u stóp pomnika poety Gundulica miało cechę imponującej manifestacyi. Kroackie stowarzyszenia w szczególności narodowi robotnicy jawili się ze swymi chorągwiami i ustawili się w około pomnika. Publiczność zapełniła ogromny plac. Około 40 Serbów usiłowało rozbić zgromadzenie, zostali jednak przez robotników kroackich wyparci, a w kilka minut spokój zupełny przywrócono. Przyniesiony przez Polaków wieniec został entuzyastycznymi okrzykami powitany. Chyliński w polskiej przemowie sławił Gundulica jako duchowego bohatera Kroacyi i wskazał na wieniec jako na symbol polskiej i kroackiej jedności i wzajemności. (Huczne oklaski i okrzyki Niech żyje!)

Prof. Zawiliński miał następnie przyjętą z zapałem mowę w języku kroackim poczem muzyka zagrała hymny narodowe, polski i kroacki. Burmistrz Cingria, głęboko wzruszony, dziękował za ten dowód przyjaznych uczuć Polaków i zakończył okrzykiem na ich cześć. (Ogólny entuzyazm).

Dubrownik, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)*. Z powodu demonstracyi Serbów przed złożeniem wieńca na pomniku Gundulica, aresztowano 5 Serbów głównych jej sprawców.

Dziś we wtorek zwiedzanie okolic Dubrownika. We środę wycieczka do Kotaru (Cattaro).

Z prasy rossyjskiej.

(Organ ks. Uchtomskiego o sprawach austryackich. — Patryotyczne denuncyacye *Moskow. Wied.* — Nowe prawo o nabywaniu na Litwie ziemi przez włościan katolików.)

Wśród głosów prasy rossyjskiej o sprawach austryackich zwraca uwagę głos *Piet. Wied.* Organ ks. Uchtomskiego zaznaczając, że parlament wiedeński po tylu obstrukcyach wrócił do zajęć regularnych, i że Czesi paktują już z rządem, pisze:

„Oczywiście nikt nie zechce twierdzić na seryo, jakoby dalszy opór Czechów groził istnieniu Austyi. Dzisiejsze państwo Habsburgów jest wytworem kilkuwiekowej pracy tak dalece różnorodnych i złożonych czynników dziejowych, działających wciąż jeszcze w dawnym kierunku, że potrzebaby znowu kilku stuleci, aby tę pracę zburzyć.“

Zdaniem *Piet. Wied.*, Państwo austryackie jest tak silne, że mogłoby najspokojniej zawiesić konstytucyę, zaś opornym Czechom zamknąć ich Uniwersytet, Akademię i wszystkie związki patryotyczne. Państwo austryackie jest potrzebne Czechom i wogóle Słowianom, których byt zależy od jego opieki. „Jeden z najwybitniejszych współczesnych uczonych publicystów naszych — piszą *Piet. Wied.* — prof. W. Cziczerin, oceniając warunki życia politycznego wewnątrz Państwa Habsburgów, powiedział, że Austrya zapewnia Słowianom swoim to, czego dziś nigdzie znaleść nie mogą, a mianowicie: wolne pole rozwoju narodowego, obok stosunkowo obszernej autonomii. Rozumiejąc to, Słowianie austryaccy w swoich dążeniach narodowych zawsze przestrzegali i przestrzegać będą granic, uwarunkowanych z jednej strony wymaganiami całości i potęgi Monarchii, z drugiej zaś — stosunkiem do nich Korony, czy raczej panującego“.

Pragnąc przekonać czytelników, że w „Priwislinju“ konieczną jest zmiana dotychczasowej polityki na bardziej stanowczą, *Mosk. Wied.* zwracają uwagę, że w ostatnich czasach zaszło kilka niepożądanych objawów w życiu rossyjskiem. Rząd utrzymuje już pięć scen polskich, a teatru rossyjskiego dotąd w Warszawie nie ma. „Obserwując życie tamtejsze — piszą dalej *Mosk. Wied.* — winiśmy zauważyć, że w ostatnich latach polonizacya Rossyan zrobiła tu wielkie postępy, do czego przyczyniło się wzmocnienie języka polskiego w instytucyach rządowych. Przepis, nakazujący w urzędach używanie języka rossyjskiego, nigdy nie był wykonywany w zupełności w żadnym urzędzie „Prywislinja“, lecz za czasów zmarłego gen. Hurki usilnie starano się o przestrzeganie tego przepisu i osiągnięto wiele. Tymczasem w ostatnich latach publiczność i urzędnicy znowu (o zgrozo!) zaczęli „gadać“ po polsku w instytucyach rządowych. Nawet w kancelaryi generał-gubernatora piszącemu to zdarzyło się słyszeć, jak urzędnicy rozmawiali po polsku, a cóż dopiero w innych biurach! Część urzędników rossyjskich zaaklimatyzowała się w tym kraju, spokrewniła się i pokumała z sobą. Wytwo- [illegible] ec niejako syndykat, którego człon- [illegible] i sporo urzędów i popierają się [illegible] yć kres tym objawom powinno [illegible] żywiołu rossyjskiego. Polacy, [illegible] esują się teraz Finlandyą, przyjść winni do wniosku, że polityka zjednoczenia rozciąga się na wszystkie kresy, i że wywołała ją konieczność państwowa“.

Wobec ogłoszonego świeżo nowego prawa o nabywaniu przez włościan-katolików ziemi w guberniach zachodnich, administracya — jak donosi *Kijewlanin* — nakazała władzom policyjnym, aby w raportach swoich wymieniały dokładnie ilość ziemi, posiadanej już przez petenta-włościanina i nieoddzielonych członków jego rodziny.

KRONIKA

Lwów, 9 kwietnia.

— **Uroczystość rezurekcyjna** odbyła się we Lwowie w kościele Archikatedralnym obrządku łać. w sobotę o godzinie 6 wieczorem przy sprzyjającej choć nieco chłodnej pogodzie. Celebrował ks. Arcybiskup Bilczewski w otoczeniu kanoników tutejszej kapituły i licznego duchowieństwa. W uroczystości wzięli udział: Wiceprezydent Namiestnictwa P. Jan Lidl z radcą Dworu P. Mauthnerem, reprezentanci władz rządowych i autonomicznych, korpus oficerski z komenderującym generał-zbrojmistrzem JE. Fiedlerem, gremium radnych z prezydum na czele, tudzież liczne tłumy publiczności. Honory wojskowe robił jeden batalion 15 p. p., który po błogosławieństwie dał trzy salwy karabinowe.

Defilada biorącego w uroczystości batalionu 15 p. p. przed komenderującym korpusu generał-zbrojmistrzem JE. Fiedlerem i generalicyą odbyła się po rezurekcyi na placu Maryackim.

O godzinie 7 wieczorem odbyła się rezurekcya w kościołach OO. Jezuitów i OO. Bernardynów, w niedzielę zaś rano w lwowskich kościołach parafialnych.

— **Święcone.** Pierwszego dnia świąt odbyły się większe przyjęcia u JE. ks. Arcybiskupa Isakowicza, ks. Arcybiskupa dr. Bilczewskiego, u państwa Małachowskich, tudzież u Izabeli hr. Włodzimierzowej Russockiej.

— **Rada szkolna krajowa** zamierza, jak w latach poprzednich przedstawić Ministerstwu oświaty wniosek, aby podczas tegorocznych głównych wakacyj urządzono kurs sześciotygo-

---

czynia nowe. Artystą tej miary był malarz holenderski Van Gogh, którego obrazy wystawione są obecnie w galeryi Bernheim. Gdy wejdziemy do sali, rzucają się nam ze wszech stron jaskrawe barwy i śmiałe linie, tak, iż od pierwszej chwili zdajemy sobie sprawę, iż jest to coś zupełnie różnego od obrazów spotykanych zwyczajnie na wystawach. Daremnie szukałbyś tu delikatnej techniki, przezroczystej atmosfery, stopniowanej harmonii kolorów lub banalnie estetycznych form. Są to po większej części silnie rzucane plamy i kreski, grube zarysy, olśniewające światło, jaskrawa zieleń, żółtość lub czerwoność, zapadłe i pokrzywione linie domów i twarzy ludzkich. Ile jednak w obrazach tych siły, jak wybitnie występuje w nich indywidualność artysty i jak czysto przejawia się natura! Wszystko tu bowiem jest naturą, nie tą banalną wprawdzie, tylko widzianą i malowaną, lecz naturą przepuszczoną przez pryzmat odczucia i myśli artysty. Odnajdujemy ją w prawdziwej fantazyi astralnej, która prawie zmysłowo namacalnie przedstawia potęgę wirowego ruchu wszechświata ponad drobną ziemią i toż samo w posępnej przechadzce więźniów dokoła pustego podwórza więziennego; przemawia ona do nas z pól i łąk pstrzących się od ziół i zieleni w jaskrawem świetle południowego słońca i z olbrzymich słoneczników tkwiących w porcelanowym wazonie. Jest to malowanie dla malowania bez dalszych intencyi lub tendencyi, malarz nie daje nam opisu drzew, domów, nieba i gór, lecz opowiada tylko dzieje barwy zielonej, czerwonej, żółtej i niebieskiej i zachodzących pomiędzy niemi stosunków.

Tak pełnem niepokoju, siły i namiętności jak obrazy Van Gogh'a, było też i życie malarza. Od wczesnej młodości jako chłopiec sklepowy u handlarza obrazów, Van Gogh okazywał silne zamiłowanie do malarstwa i każdą wolną chwilę przepędzał w muzeach. Nie myślał wówczas jeszcze o malowaniu, lecz zajęcie kupieckie było mu wstrętne. Chaotyczne myśli kołowały mu po głowie i pchały go ku czynom. Powołanie artystyczne przechodzi czasami początkowo przez fazę apostolstwa. Van Gogh chce być użytecznym, chce poświęcić się dla ludzkości. Najboleśniej odczuwał przewagę brzydoty, zwierzęcości, niskich instynktów w naturze ludzkiej i powstała w nim rządza podniesienia ludu prostego do wyżyn szlachetniejszego życia i czystej piękności. Lecz tłum nie rozumiał języka, którym młodzieniec przemawiał; szydził zeń lub go nie słuchał. „Przychodzę za późno — tłomaczy sobie Van Gogh; umysł tych ludzi dawnemi przyzwyczajeniami spaczony a nędza znieczuliła ich na piękno; muszę zwrócić się do dzieci i w młode dusze siać ziarno piękności“. Lecz i dzieci nie rozumieją go. „Jakżeż ktoś mógłby mnie rozumieć — powiada dalej Van Gogh — jeżeli ja sam siebie nie rozumiem?“ Odtąd postanawia nie przemawiać już do innych i żyć dla innych, lecz żyć życiem własnem, pełnem i kipiącem. Przyroda działa nań potężnie, patrzy na nią teraz oczyma pełnemi zachwytu, pozwala jej wniknąć w siebie i czuje namiętną potrzebę wyłonienia jej napowrót. Zaczyna malować i malarstwo staje się dlań nowem, nieświadomem już apostolstwem.

(Dokończenie nastąpi).

Puk.

dniowy dla dalszego kształcenia nauczycieli w szkołach przemysłowych uzupełniających. Kursa takie odbywają się na przemian w Krakowie i we Lwowie. W roku bieżącym kurs ten odbyć się ma w państwowej wyższej szkole handlowej we Lwowie i obejmować jako przedmioty nauki: rachunki przemysłowe, buchalteryę, stylistykę przemysłową i naukę o wekslach. Na kurs ten zamierza Rada szkolna krajowa powołać 15 do 20 nauczycieli, mających odpowiednią kwalifikacyę. Koszta nauki pokryć ma skarb państwa, zaś fundusz krajowy pokryje koszta podróży nauczycieli, oraz zasiłki na ich pobyt we Lwowie. Wydział krajowy postanowił w zasadzie przyznać na ten cel subwencyę w kwocie 3000 koron.

— **Z c. i k. armii.** *Dziennik rozporządzeń wojskowych* ogłasza: Pułkownik Józef Treuenbrunn-Weinrichter, komendant 55 p. p., mianowany komendantem 26 brygady piechoty, a pułkownik Adolf Kroneisen z 55 p. p., mianowany komendantem tego pułku. Generał-major Maurycy Steinsberg, komendant 23 brygady piechoty, mianowany komendantem 27 dyw. piech.; pułkownik Jan Griviciz, komendant 19 p. p., komendantem 23 brygady piechoty; generał-major Adolf Schadeckfels-Schadeck, komendant brygady piech. obr. kraj. w Przemyślu, przeniesiony na własną prośbę w stan spoczynku, otrzymał przy tej sposobności charakter general-porucznika *ad honores* z wolnieniem od taksy, oraz wyrazy Najwyższego zadowolenia. Pułkownik Teodor Suchy, komendant 6 p. p., mianowany komendantem bryg. piech. obr. kraj. w Przemyślu. Pułkownik Ludwik Uhle z 58 p. p. przeniesiony w stan spoczynku. Podpułkownik Frauciszek Wydra z 89 p. p. przeniesiony na własną prośbę w stan spoczynku, przyczem otrzymał charakter pułkownika *ad honores* z uwolnieniem od taksy, oraz wyrazy Najwyższego zadowolenia. Major Maurycy Hirsch z 56 p. p. przeniesiony w stan spoczynku. Major dr. Ludwik Rona przeniesiony z 24 bat. strzel. pol. do 87 p. p.

Starszy lekarz sztabowy II klasy dr. Franciszek Dusek w Jarosławiu, mianowany komendantem szpitala w Jozefsztadzie. Starszy lekarz sztabowy I kl. dr. Józef Krumpholz, komendant szpitala garniz. nr. 15 w Krakowie, przeniesiony na własną prośbę w stan spoczynku, otrzymał krzyż oficerski orderu Franciszka Józefa. Komendantem szpitala nr. 15 w Krakowie mianowany starszy lekarz sztabowy II klasy dr. Aloizy Cernovicky z Przemyśla.

Zastępcami asystentów-lekarzy mianowani z powodu odbycia drugiej połowy służby prezencyjnej następujący jednoroczni ochotnicy doktorowie wszech nauk lekarskich: Pinkas Band przy szpitalu garnizonowym nr. 3 w Przemyślu, Emil Bayer przy szpit. garniz. nr. 14 we Lwowie, Franciszek Franek przy szpitalu garnizon. nr. 15 w Krakowie; zastępcą asystenta-lekarza w rezerwie mianowany dr. Aron Brod z oddziału sanitarnego nr. 1 przy szpitalu garniz. w Przemyślu.

Przeniesieni: porucznik Stefan Czernich nadkompl. w 90 p. p., z wojskowego instytutu geograficznego do stanu prezencyjnego wymienionego pułku. Oficyał mazynu artyleryi I kl. Franciszek Schlögl, naczelnik magazynu w Zadarze, do magazynu artyleryi w Krakowie; oficyał magazynu artyleryi II kl. Aloizy Seifert z Krakowa do Kataro; podporucznik Ernest Schöffel z bat. pion. 13 do 3 p. uł.; kapitan I kl. Jerzy Sypniewski, nadkompletowy w korpusie sztabu generalnego, do stanu prezencyjnego trenczyńskiego 15 p. p. obr. kraj.; podporucznik rachunkowy Franciszek Eichinger z 52 do 56 p. p.

Do rezerwy przeniesiony porucznik Eleuteryusz Pustelnik z 54 p. p.

Urlop na 1 rok otrzymał kapitan II kl. Henryk Spindler z 20 p. p.

W stan spoczynku przeniesieni: kapitanowie I kl.: Łukasz Nowosad z 10 p. p., Jakób Radl z 13 bat. strzel. poln. i Jan Golachowski z korpusu wojskowej straży policyjnej, dalej porucznik Ernest Gerber z 30 p. p.

Szarżę oficerską pozwolono złożyć Rudolfowi Kesslerowi z 54 p. p.

— **Z c. k. kolei państwowych.** Pan Minister kolei żelaznych zamianował starszych komisarzy maszyn: Bolesława Wasylewskiego, zastępcą naczelnika ogrzewalni we Lwowie, naczelnikiem ogrzewalni w Stryju, zaś Karola Morańskiego z ogrzewalni w Krakowie, zastępcą naczelnika ogrzewalni we Lwowie; następnie przeniósł ze względów służbowych komisarza kolejowego Kazimierza Hemmerlinga i koncepistę kolejowego ... Witolda Sienkiewicza z kierownictwa budowy Lwów I. do kierownictwa budowy Lwów II., nakoniec asystenta Jana Horvátha na jego własne żądanie z dyrekcyi stanisławowskiej do okręgu dyrekcyi krakowskiej.

— **Wydział krajowy** uchwalił przedstawić Sejmowi projekt ustawy zezwalającej reprezentacyi powiatowej w Grybowie na zaciągnięcie 30.000 K. pożyczki na budowę własnego domu.

— **Frekwencya uczniów na Politechnikach.** Według świeżo ogłoszonego przez Ministerstwo oświaty sprawozdania, uczęszczało w półroczu zimowem 1900/1901 na wykłady w Politechnikach ogółem 5.331 słuchaczy, a mianowicie 4859 zwyczajnych i 472 nadzwyczajnych. Pod względem liczby słuchaczy pierwsze miejsce zajmuje Politechnika w Wiedniu (1.881), drugie Politechnika czeska w Pradze (1.262), trzecie we Lwowie (711). Politechnika niemiecka w Pradze liczyła 585 słuchaczy, niemiecka w Bernie 451, w Gracu 383 i czeska w Bernie 78 słuchaczy. Z pośród słuchaczy zwyczajnych uczęszczało: na ogólny wydział 283, na wydział inżynieryi 1.937, wydział budownictwa 178, wydział budowy maszyn 1.947, na wydział chemiczny zaś 514 słuchaczy. W porównaniu z rokiem poprzednim liczba słuchaczy na wszystkich Politechnikach znacznie wzrosła.

— **Pogrzeb** ś. p. pastora Grafla odbył się wczoraj po południu przy niezwykle licznym udziale publiczności z kościoła ewangelickiego na cmentarz Łyczakowski.

— **Na Zjazd chirurgów** do Berlina, rozpoczynający się we środę, 10 b. m., udają się ze Lwowa: radca Dworu prof. dr. Rydygier oraz jego asystent dr. Franciszek Slęk. Z Krakowa wyjechać ma dyrektor kliniki chirurgicznej prof. dr. Kader.

— **Eugeniusza Nowickiego**, komisarza manipulacyjnego, który popełniwszy defraudacyę w magistracie lwowskim zbiegł do Hamburga, przystawiono w sobotę po godzinie 10 wieczorem do więzienia tutejszego sądu krajowego karnego.

— **Nagła śmierć.** Wczoraj około godziny 12 w nocy spóźnieni przechodnie zauważyli leżące na ulicy Klasztornej pod Wysokim Zamkiem, zwłoki mężczyzny, średniego wzrostu, bruneta, o grubych rysach, dużym nosie, z krótką ciemną bródką i wąsem, małą łysiną, w zniszczonem ubraniu marynarkowem, z chustką granatową na szyi i w starym bronzowym okrągłym kapeluszu. Przy przeprowadzonych na miejscu oględzinach lekarskich nie znaleziono na zwłokach nieznajomego, którego identyczności zbadać nie zdołano, żadnych zewnętrznych obrażeń, przypuszczać więc należy, że śmierć zaskoczyła go nagle w tem ustronnem miejscu. Zwłoki oddano do Instytutu medycyny sądowej, celem przeprowadzenia obdukcyi.

— **Turniej szermierzy**, urządzony ku uczczeniu 10-letniej rocznicy istnienia klubu szermierzy we Lwowie, odbędzie się w dniach od 11 do 14 b. m. w sali Kasyna wojskowego (ul. Fredry 1).

— **Zmarł** w ostatnich dniach: we Lwowie, Jan Düll, artysta-malarz dekoracyjny, w 62 roku życia.

— **Ludność Przemyśla** według dokonanego spisu, wynosi wraz z załogą wojskową 45.946 mieszkańców.

— **Dochodzenia w sprawach stowarzyszeń robotniczych w Austryi.** Urząd statystyczny pracy przy Ministerstwie handlu rozpoczął dochodzenia tyczące się rozwoju i działalności wszystkich stowarzyszeń robotniczych niepolitycznych w Austryi i rozesłał w tym celu około 5.000 kwestyonarzy. Ze względu na wielkie trudności, na jakie napotyka sporządzenie spisu stowarzyszeń wchodzących w zakres rzeczonych dochodzeń, nie jest wyłączonem, że niektóre stowarzyszenia przy rozesłaniu kwestyonarzy nieuwzględnione zostały. W interesie dokładności i zupełności dochodzeń byłoby więc pożądanem, gdyby stowarzyszenia, które nie otrzymały kwestyonarza, zgłosiły się jaknajrychlej w celu jego zażądania do urzędu statystycznego pracy w Wiedniu (k. k. Arbeitsstatistisches Amt) III. Dampfschiffstrasse 8.

— **Wypadek na kolei.** Dyrekcya kolei państwowych donosi: Podczas wyjazdu pociągu mieszanego nr. 3461 w dniu 6 kwietnia b. r. ze stacyi Trembowla wykoleił się przy tym pociągu ostatni wóz towarowy. Przyczyna wykolejenia na razie niewiadoma. Z powodu tego wypadku spóźnił się ten pociąg o 2 godziny 9 minut. Nikt nie odniósł skaleczenia, ani też wozy nie zostały uszkodzone. Dochodzenie w toku.

— **Śmierć przy ołtarzu.** W kościele św. Pawła w Augsburgu pastor Szymon Müller, odprawiający nabożeństwo wielkanocne, padł rażony apopleksyą, w chwili gdy wymawiał słowa: „Zbawiciel zmartwychwstał“. Wśród olbrzymiego poruszenia pobożnych upadł Müller u stóp ołtarza i skonał na miejscu.

— **Zagryziony przez kota.** Z Moskwy donoszą do *Kuryera Porannego*: W wiosce Buszewce znaleziono samotnie zamieszkałego włościanina Wójciuka z przegryzionem gardłem, powygryzanymi policzkami i powyrywanem ciałem na piersiach. Okazało się, że starca zagryzł wielki czarny kot i żywił się jego ciałem od kilku już dni.

— **Straszny pożar** spustoszył onegdaj największą w Tomaszowie fabrykę Bratzmana, której pojedyncze budynki dzierżawili rozmaici przemysłowcy na przędzalnie, apretury i tkalnie sukna. Szkoda zrządzona pożarem jest bardzo znaczna.

— **Wyprawa myśliwska** Józefa hr. Potockiego w okolice górnego Nilu Niebieskiego została uwieńczona powodzeniem i obecnie jest już on prawdopodobnie w drodze powrotnej do kraju, wioząc z sobą bogate łupy fauny podzwrotnikowej.

W ostatnim numerze *Łowca Polskiego* znajduje się korespondencya p. Sztolcmana, który towarzyszy hr. Potockiemu, datowana dnia 8 lutego już z Senaaru i podająca zajmujące szczegóły o pochodzie wyprawy z Chartumu do puszcz Senaaru i Kargoczu w Sudanie, gdzie odbywały się łowy właściwe.

Długą podróż z Kairu do Chartumu odbyli myśliwi bez przeszkód koleją i parostatkami, ale od tego ostatniego miasta zabrakło już europejskich środków komunikacyjnych i wyprawa popłynęła trzema barkami żaglowemi do Wad-Madeni, gdzie stanęła dopiero po pięciu dniach i prawie tyluż nocach uciążliwej żeglugi. Zaraz jednak w Chartumie nie obyło się bez trudności, gdyż, pomimo, że naszym myśliwym zależało na pospiechu, albowiem zaraz za nimi dążyła w te samę strony wyprawa także myśliwska księcia Arenberga i pomimo, że wszystko było już gotowe do drogi — właściciel i komendant statków Idris-Aga nie chciał wyruszyć pod pozorem, że wiatr jest przeciwny. Szczęściem znalazł się przypadkiem nad rzeką miejscowy muszir (gubernator), pułkownik Stanton, do którego hrabia wniósł zażalenie, i wtedy okazało się, jak znakomitymi żeglarzami są Anglicy i jak wybornie znają się na wiatrach nilowych. Zaledwie p. Stanton powiedział Idris-Adze, że, jeżeli natychmiast nie odpłynie, to dostanie 50 batów i zapłaci po funcie sterlingu za każdy dzień spóźnienia, wiatr zmienił kierunek i okazał się najpomyślniejszym do podróży.

Powolną tę żeglugę urozmaicali sobie podróżni strzelaniem, chociaż na znaczną odległość, do krokodyli, leżących po ławach piaszczystych, i obserwowaniem bogatej ptasiej fauny miejscowej. Co chwila spotykali takie stada kaczek, cyranek, żórawi, kulików, sieweczek, oraz w takiej ilości siedzące oddzielnie marabuty i czaple siwe lub białe, że p. Sztolcman nigdzie dotąd nie widział równego życia i podobnej ilości ptactwa. Najwięcej jednak było żórawi zwyczajnych i żórawi panienek (*grus virgo*).

„Daleko, na piaszczystej mieliźnie — pisze p. Sztolcman — widać było zbitą masę ptactwa przynajmniej na przestrzeni wiorsty kwadratowej. Zbliżaliśmy się powoli do tej falangi. a w miarę tego robiliśmy sobie coraz wyraźniejsze pojęcie o tej niesłychanej ilości ptaków. Dwa mniejsze stada, mniej więcej po sto sztuk, siedziały na piaszczystej wyspie na środku rzeki. Gdyśmy się z niemi zrównali, hrabia strzelił z Manlichera. Wtedy cała ta masa ptactwa podniosła się z krzykiem i świstem skrzydeł, które całe powietrze wypełniły strasznym hałasem. Ptaki leciały zrazu w nieporządku, potem zaczęły formować się w sznury, a na ich krzyk podniosły się na dalszym horyzoncie literalnie chmury tego ptactwa, tak, że śmiało obliczać można całą ich masę na kilkadziesiąt tysięcy sztuk“.

Z Wad-Madeni hr. Potocki i p. Sztolcman konno, a służba w części na osłach, w części na 24 objuczonych wielbłądach, ruszyli do Senaaru, gdzie karawana po dwóch dniach drogi, zrobiwszy 107 klm., stanęła d. 8 lutego.

W Senaarze czekało na nich dwóch doświadczonych *shikarich* (myśliwych), wynajętych w Kargoczu, którzy podczas polowań mieli już nieodstępnie towarzyszyć: jeden, Ahmed-Idris, niezbyt czarny i o rysach semickich, hr. Potockiemu, a drugi, Mohamed-Hasabala, murzyn czarny jak heban, p. Sztolcmanowi.

Z Senaaru miało się rozpocząć polowanie w kierunku Kargoczu, odległego o 2 dni drogi Wiadomości o zwierzynie dochodziły bardzo pomyślne, gdyż przez 20 lat rządów Mahdiego żaden Europejczyk tam nie polował. Mieli więc myśliwi nadzieję spotkania się z wszelką grubą zwierzyną, jak słonie i żyrafy, oraz bawoły, o które hr. Potockiemu głównie chodziło. Tylko nosorożce znajdowały się już zbyt daleko na wschód. Wreszcie o parę mil angielskich od Senaaru włóczył się lew ludożerca (*man-eater*), zwierz straszny, który, gdy raz zakosztuje ciała ludzkiego, poluje już tylko na ludzi.

Od dnia 8 lutego, gdy myśliwi zapuścili się w lasy i puszcze Senaaru, wiadomości od nich ustały i dopiero w połowie marca przyszedł następujący telegram: „Omdurman, 12 marca. Wyprawa ukończona szczęśliwie. Pomiędzy innemi zabiliśmy słonia, lwa, bawołu, hipopotama i 38 antylop. W Warszawie będziemy na święta Wielkiej Nocy“.

— **„Zimowe lato“** przepowiada na rok bieżący meteorolog francuski, Brédin.

— **Zwłoki w skrzyni.** Pod adresem jednego z kupców w Warnsdorf w Austryi, nadeszła z Bremerhaven skrzynia z napisem: „Ostrożnie! szkło“. Na komorze niezwykła waga przesyłki zwróciła uwagę i po otworzeniu skrzyni znaleziono w niej zwłoki 8-letniej mniej więcej dziewczynki. Śledztwo ujawniło, iż zwłoki przesłała zamieszkała w Bremerhaven matka zmarłej dziewczynki, dla pochowania w miejscu rodzinnem. Obrała zaś taki sposób przesyłki w celu oszczędzenia sobie trudności i kosztów przewozu. Nierozważna matka nietylko ma obecnie proces o oszustwo i skrzywdzenie administracyi kolejowej, lecz nadto musi uiścić 13.000 marek za przewóz zwłok wraz z karą za przekroczenie przeciw przepisom o przewozie kolejowym.

— **Zemsta podejrzliwego małżonka.** Oto co donoszą z Ispahanu o zdarzeniu, jakie tam zaszło w ostatnich czasach. Pewien mieszkaniec tego miasta podejrzywając swoją żonę o zdradę małżeńską, w osobliwy sposób zaczął się pastwić nad ofiarą swojej zazdrości. Jednego dnia uciął jej prawe ucho, następnego dnia lewe, trzeciego dnia obciął jej obie ręce, a czwartego pozbawił ją nosa. Ale i na pana małżonka przyszła kolej. Po przeprowadzeniu śledztwa, oddano go w ręce kata, który winowajcy odciął głowę, używszy do tej operacyi, trwającej 15 minut — piły!... Za szybkie bowiem odcięcie głowy rodzina przestępcy musi dać katowi hojną zapłatę.

— **Kuba rozpruwacz.** W Ludwigshafen panuje niewymowne przerażenie. Uwięziony niedawno rzekomy „Kuba rozpruwacz“ widocznie nim nie jest, gdyż w dalszym ciągu niewykryty dotąd zbrodniarz bezczelnie uprawia swe rzemiosło. W ostatnim tygodniu znów 3 kobiety w ten sam straszliwy sposób niebezpiecznie zostały pokaleczone. Wzburzenie w mieście i okolicy niewypowiedziane. Policya nareszcie uznała za stosowne wyznaczyć wysoką nagrodę za pochwycenie zbrodniarza.

— **Wielkie upały** panują w Egipcie. Termometr wskazuje 40° C.

— **Dyamenty podrożeją**, taka wieść nadchodzi z Londynu, a szerzy ją znane towarzystwo De Beer'a, które posiada wielkie kopalnie w Afryce południowej.

— **Wynalazca telegrafu bez drutu** Marconi, udał się — jak donoszą z Londynu — do Stanów Zjednoczonych, aby urządzić tam sieć telegraficznych stacyj nadmorskich, z któremi korespondować mają parowce, przybywające z Europy, a także, aby się z rządem Stanów Zjednoczonych porozumieć w kwestyi urządzenia jego aparatów na północno-amerykańskich okrętach wojennych. Czterdzieści okrętów wojennych angielskich posiada już aparaty Marconiego, — również wiele towarzystw transatlantyckich zaprowadziło je na swoich okrętach. Jeśli więc w Stanach Zjednoczonych założone zostaną odpowiednie stacye nadmorskie, to okręty przybywające z Europy, będą mogły porozumiewać się z lądem na odległość 200 mil. Marconi pracuje obecnie nad takiem ulepszeniem swego wynalazku, aby można było i na odległość 400 mil telegrafować bez drutu. Wynalazca spodziewa się, że uda mu się jeszcze przed upływem 1902 dokonać tego, aby telegramy przez Ocean Atlantycki przesyłane być mogły bez kablu podmorskiego i oczywiście za cenę dziesięćkroć niższą niż obecnie.

— **Szpital dla ptaków** założony został przez dr. Walla w Londynie i urządzony według wszelkich nowoczesnych wymagań hygieny. Jest więc sala operacyjna ze wzorową antyseptyką, sypialnie w postaci wielkich klatek, pawilon odosobniony dla chorych na zapalenie płuc, które, jak wiadomo, jest u ptaków, a zwłaszcza u papug, zaraźliwe. Chorzy przybywają masami, a co rano właściciele ich otrzymują biuletyn o stanie pacyentów.

— **W straszny sposób** zginęła w Nowym Jorku niejaka pani Cahle Cabus. Idąc ulicą dostała ataku epileptycznego i upadła, a w tej samej chwili rzucił się na nią wielki pies i, zanim kto zdołał przeszkodzić, przegryzł jej tętnicę na szyi.

Notatki literacko-artystyczne.

Bibliografia tygodniowa. Nowe książki otrzymane przez księgarnię Polską we Lwowie:

Dyakowski B. „Wędrówki zwierząt i roślin“. (Wydawnictwo popularne) 1 kor. 30 h.

„Dziennik szpiega“. Z 2 portretami szpiega i wyjątkami z tajnych dokumentów rządowych. 1 kor.

Gumplowicz dr. M. „O zaginionych rocznikach polskich z XI. wieku“. (Z teki pozgonnej). 60 hal.

Habdank F. „Azaryasz“. Studyum. 2 kor. 70 hal.

„Humoreski“. 50 hal.

„Kalendarz polski“ naftowy na rok 1901 oprawny. 3 kor.

Maks J. „Bronka“, nowela na 26 stosunków warszawskich. 70 hal.

„Matka żyje“. Obrazek sceniczny z powstania listopadowego. „Za sztandarem“, wspomnienia z dni ofiar i walki o niepodległość Polski z r. 1863. 24 hal.

Michalska K. „Ozdoby z kwiatów“, z licznemi ilustracyami w tekście. (Wydawnictwo Towarzystwa ogrodniczego w Krakowie) 1 kor. 20 hal.

„Muzeum polskie“ w Rapperswylu w Szwajcaryi, 40 hal,

Nacher K. „Ustawodawstwo ochronne w Austryi i jego wykonanie“ 30 hal.

Nordau M. „Komedya uczucia“. Powieść 2 tomy. 1 korona 40 hal.

„Pieśni narodowe“, staraniem młodzieży na pamiątkę setnej rocznicy bohaterstwa ludu wydane. (Wydanie VII.) 10 hal.

Pini T. „Władysław Syrokomla i jego utwory“. 50 hal.

Prévost M. „Fryderyka“. Z cyklu „Silne dziewice“, (Les vierges fortes), 2 tomy. 1 kor. 40 hal.

Prevost M. „Listy kobiece“. Przekład z franc. J. Nesterowicza, 70 hal.

Prévost M. „Nowe listy kobiece“. Przekład z franc. J. Nesterowicza, 70 hal.

Schramm dr. H. „Choroby chirurgiczne wieku dziecięcego“, na podstawie materyału, zebranego w szpitalu św. Zofii dla dzieci we Lwowie. Z licznemi ilustracyami 10 kor.

Stebelski dr. P. „Komentarz do austryackiego postępowania karnego“. 16 kor.

W. L. „Baron Lapiński“. 50 hal.

Wojnar K. „Powstanie narodowe w roku 1863 i 1864, z rzutem oka na całość dziejów porozbiorowych i sprawę włościańską“. 20 hal.

Zapp. A. „Córy Ewy“. Obrazki obyczajowe. 70 hal.

„Zbiór ćwiczeń“ piśmiennych polskich, ruskich i niemieckich dla szkół ludowych, typu niższego z językiem wykładowym polskim i ruskim. 1 kor. 25 hal.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we wtorek o godzinie pół do 4 po południu, po cenach zwykłych dramatu, „Fatinica“, operetka w 3 aktach Souppégo.

We wtorek o godzinie 7 wieczorem „Straszny dwór“, opera w 4 aktach Stanisława Moniuszki. Występ Al. Myszugi.

We środę po raz trzeci „Złote runo“, dramat współczesny w 3 aktach Stanisława Przybyszewskiego.

We czwartek po raz pierwszy „Życie na żart“, sztuka w 5 aktach Gabryeli Zapolskiej, z udziałem całego personalu.

W piątek „Manon“, opera w 4 aktach Masseneta. Pierwszy gościnny występ Ireny Bohussówny w partyi tytułowej.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Produkcya Austryi i Galicyi, a) odnowienie traktatów handlowych.

(Ciąg dalszy).

Od tego jakie postanowienia będą przyjęte w ustawach cłowych, weterynarskich i traktatach handlowych, od tego, jak one będą wykonywane w praktyce, zawisł, zdaniem kół rolniczych galicyjskich, rozwój lub upadek rolnictwa w Galicyi. Podnoszą one z naciskiem, że egzystencya większej części małych rolników w Galicyi zależy od tego. czy będą mieli zapewniony odbyt bydła i nierogacizny, a w zachodniej części kraju także koni zagranicę a zwłaszcza do Niemiec.

Podnoszą one dalej, że gdy w r. 1881 przyszły do skutku traktat handlowy i umowa co do zaraz bydlęcych z Niemcami a następnie wydano ustawę o ochronie bydła od księgosuszu, byli rolnicy galicyjscy przekonani, że odtąd nie będzie żadnych przeszkód dla wywozu bydła z Galicyi do Niemiec, wyjąwszy naturalnie w wypadkach wybuchnięcia zarazy, te okręgi, w których właśnie zaraza wybuchła. W tej nadziei władze krajowe starały się wszelkiemi sposobami o jak najdokładniejsze i najsurowsze przeprowadzenie ustaw weterynarskich i znachodziły w tem jak najsilniejsze poparcie u wszystkich inelitgentnych rolników; myślano, że przez ścisłe wykonywanie ustaw weterynarskich, zapewnią sobie stały zbyt bydłaj w państwie niemieckiem. Tymczasem władze pruskie w ciągu minionych ośmiu lat, prawie stale trzymały w zamknięciu granicę dla dowozu bydła galicyjskiego, chociaż ogromne obszary Galicyi. niekiedy nawet cały kraj, wolne były zupełnie od zarazy. Wszystkie zarządzenia weterynarskie okazały się tylko pretekstem dla wstrzymania dowozu bydła austryackiego i galicyjskiego niekorzystnego dla pruskich agraryuszy. To też wywozu bydła rogatego do Niemiec w ciągu całego czasu trwania tych umów, prawie nie było, wywóz zaś nierogacizny miał większe znaczenie tylko w latach 1893 i 1894.

W zawrzeć się mających traktatach, należałoby więc, zdaniem naszych kół rolniczych, z całym naciskiem żądać, ażeby nieusprawiedliwione zamykanie granicy pruskiej dla dowozu bydła z Austryi, zwłaszcza dla wywozu z całej Galicyi ustało i ażeby w razie jeżeli ono z powodu zaszłej zarazy następuje, rozciągano zamknięcie tylko na powiat polityczny, w którym zaraza wybuchła, ewentualnie na powiaty sąsiednie. Prócz umożliwienia w ten sposób wywozu bydła do Niemiec i utrzymania niemieckiego cła dowozowego na bydło w dotychczasowej wysokości, byłoby dla Galicyi bardzo ważnem umożliwienie jej regularnego wywozu bydła do Szwajcaryi i Francyi; zwłaszcza zniżenie ceł dowozowych od owiec w Szwajcaryi. Ze względu na projekt nowej taryfy celnej niemieckiej, należałoby żądać, aby nie zniżano dla młodego bydła (*„Jungvieh“*) granicy wieku z $2^1/_2$ lat na $1^1/_2$, bo ta druga granica jest dla krajowych ras galicyjskich za niską.

Należałoby dalej starać się o możliwe zniżenie niemieckiego cła dowozowego na świnie ponad 10 do 60 klg. Ta bowiem kategorya gra najważniejszą rolę w austryackim eksporcie. Co się tyczy dowozu bydła rzeźnego i pociągowego do Austro-Węgier, to trzeba przedewszystkiem skonstatować, że dalsze zamknięcie granicy dla bydła rossyjskiego i rumuńskiego, jest nieodzownym warunkiem należytego rozwoju hodowli bydła nie tylko w Galicyi, lecz w całych Austro-Węgrzech; olbrzymi kapitał, jaki przedstawia dziś stan bydła w Monarchii austro-węgierskiej, a na które złożyło się trzydzieści lat ciągłej i natężonej pracy rolników i stowarzyszeń rolniczych, które zasiliły znaczne subwencye Państwa i krajów, otwarciem granicy narażonoby otwarciem granicy na największe niebezpieczeństwo, można powiedzieć śmiało oddanoby na zagładę. Naturalnie, że groziłoby to też upadkiem całemu mleczarstwu austro-węgierskiemu i różnym gałęziom przemysłu z niem związanym! Nie ulega wątpliwości, że cały stan i sposób prowadzenia obecny rolnictwa w Galicyi i w całych Austro-Węgrzech, opiera się jako na podstawie na tem zamknięciu granicy dla bydła od wschodu i że uchylenie tego zamknięcia pociągnęłoby za sobą niepowetowane straty i ostrą krizis rolniczą w całej Monarchii. Nie należałoby też wtedy łudzić się, że sąsiad zachodni Monarchii granicę swą otworzyłby i liczyć na transport bydła do Niemiec, owszem są wszelkie powody do przypuszczenia, że dopiero wówczas Niemcy zamknęłyby swą granicę.

Trzebaby też usunąć z przyszłych traktatów, ustępstwo zrobione dla Serbii; zniżkę cła dowozowego na woły serbskie z 15 na 4 zł. w. a.; z której to zniżki w wysokim stopniu Serbia korzysta; przepełnienie bowiem targu węgierskiego mało wartościowem a tanim bydłem, wywiera wpływ także i na targi austryackie.

Co do koni, byłoby pożądanem podniesienie cła dowozowego na konie, aby wstrzymać dowóz koni rossyjskich, który to dowóz utrudnia hodowlę koni wewnątrz Monarchii, tak dla armii potrzebną, a nawet jest powodem, że ta hodowla się nie opłaca.

Jeszcze parę dat ze statystyki kolejowej niemieckiej dla porównania wywozu bydła do Niemiec z Austryi a specyalnie z Galicyi i na odwrót dowozu bydła stamtąd do Galicyi i pozostałej Cislitawii: W roku 1898 wywieziono do Niemiec z Galicyi i Bukowiny: 1074 sztuk koni, 16 sztuk bydła. 1905 sztuk świń. owiec wcale nie wywieziono. Z Czech wywieziono do Niemiec w tymże roku: 2950 sztuk koni, 7452 bydła, 326 owiec, a 7 sztuk świń; z pozostałej Austryi: 3486 sztuk koni. 77.510 bydła, 7 owiec i 193 świń.

Natomiast dowóz z Niemiec w tymże roku 1898 wynosił do Galicyi i Bukowiny 31 sztuk koni, 25 bydła, 7 świń. owiec wcale nie dowożono. Do Czech wynosił ten dowóz 256 sztuk koni, 722 sztuk bydła rogatego, 6 owiec i 102 świń; do pozostałej Austryi zaś 232 sztuk koni, 48 bydła rogatego, 3 sztuki owiec i 48 świń.

Do drobiu, należałoby utrzymać nadal dotychczasowy wolny od cła wywóz drobiu z Austro-Węgier do Niemiec i także dowóz drobiu z Niemiec do Austro-Węgier. Należałoby z całym naciskiem działać w tym kierunku, aby w nowoprojektowanej taryfie celnej niemieckiej nie ustanowiono ceł dowozowych dla różnych kategoryi drobiu nadchodzących z Austro-Węgier. Wywóz drobiu bowiem z Galicyi do Niemiec wzmógł się od roku 1893 niezmiernie i poboczna ta gałęź produkcyi rolniczej stanowi w wielu okolicach naszego kraju niezbędną podstawę egzystencyi materyalnej małych rolników, zwłaszcza dla zarobników galicyjskich i w ogóle austryackich, ma chów drobiu ogromne znaczenie. Wywóz drobiu z całej Austryi do Niemiec wynosił mianowicie w latach 1891—1899 kolejno: 398.270. 543.169, 1,497.962, 1,453.569, 1,490.417, 1,188.385, 1,456.946, 1,396.354 i 1,243.862 sztuk. Z samej Galicyi i Bukowiny zaś: 4780, 165.883. 1,078.964, 981.687, 1,120.541, 747.437, 992.120, 900.100, i wreszcie w r. 1899 826.048. Wywóz ten nie zniósłby i najlżejszego cła!

(Ciąg dalszy nastąpi).

wp.

Z c. k. kolei państwowych. W okręgu dyrekcyi tryesteńskiej, na szlaku Divača-Pola, pomiędzy stacyami Mitterburg-Pisino i S. Pietro i Selva otwarto z dniem 1 kwietnia b. r. przystanek Heki dla ruchu osobowego i pakunkowego. Sprzedaż biletów w miejscu, opłata za pakunki zaś uiszczać się ma przy ich odbiorze.

Wystawa rybacka w Pradze. Czeskie Towarzystwo rybackie i czeskie centralne Towarzystwo rolnicze urządzają w Pradze wystawę rybacką w czasie od 15 do 19 maja b. r.

W dziewięciu oddziałach przedstawione będą następujące przedmioty: ryby i inne zwierzęta w wodzie żyjące, przyrządy rybackie, sztuczna hodowla ryb, przyrządy do przechowania i przewożenia ryb, przyrządy do przerabiania i konserwowania ryb, modele chat rybackich, narzędzi i ubiorów rybackich, badanie wód, historya rybactwa, literatura, statystyka, geograficzne rozmieszczenie ryb. Zgłoszenia należy nadsyłać do 30 kwietnia b. r. pod adresem centralnego Towarzystwa rolniczego w Pradze ul. Vodicka 38.

Wiedeń, 9 kwietnia. Cukier (stale) 23·40. Nafta niezmieniona. Spirytus (słabo) 41·— do 41·20.

Wiedeń, 9-go kwietnia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na wiosnę 7·87 do 7·89. Pszenica na maj-czerwiec 7·92 do 7·93. Pszenica na jesień 7·95 do 7·96. Żyto na wiosnę 8·04 do 8·05. Żyto na maj-czerwiec 8·02 do 8·03. Żyto na jesień 7·10 do 7·11. Kukurudza na maj-czerwiec 5·49 do 5·50. Kukurudza na czerwiec-lipiec —·— do —·—. Kukurudza na lipiec-sierpień 5·61 do 5·62. Kukurudza na wrzesień-paźdź. 5·80 do 5·81. Owies na wiosnę 6·96 do 6·97. Owies na maj-czerwiec —·— do —·—. Owies na jesień —·— do —·—. Rzepak na styczeń-luty —·— do —·—. Rzepak na sierpień-wrzesień —·— do —·—. Olej rzepakowy na kwiecień-maj —·— do —·—.

Usposobienie: słabe. — Pogoda: piękna.

Budapeszt, 9-go kwietnia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na kwiecień 7·59 do 7·60. Pszenica na maj 7·65 do 7·66. Pszenica na październik 7·68 do 7·69. Żyto na kwiecień 7·72 do 7·73. Żyto na październik 6·70 do 6·72. Owies na kwiecień 6·57 do 6·58. Owies na październik 5·64 do 5·66. Kukurudza na maj 5·21 do 5·22. Kukurudza na lipiec 5·34 do 5·35. Rzepak na sierpień 12·50 do 12·60.

Oferty na pszenicę: dostateczne. — Chęć kupna: mierna. —. Usposobienie: spokojne. — Pogoda: piękna.

Berlin, 9 kwietnia. Banknoty austryackie (podług obliczenia procentowego) 85·05 Spirytus 44·20.

Frankfurt, 9-go kwietnia. Austryackie Kredyty 222·— (kurs kwietniowy), Koleje państwowe 148·90, Alpiny —·—, Disconto 185·40, Laura —·—, Montany —·—. Tendencya: —.

Paryż, 9-go kwietnia. Trzyprocentowa renta 101·40. Mąka —·—.

Giełda towarowa. Cukier surowy *loco* Aussig 23·45 do 23·55, *loco* Ołomuniec 22·05 do 22·15, *loco* Berno-Wiedeń 22·15 do 22·25, na maj *loco* Aussig 23·55 do 23·65. Cukier w kostkach: *prima* 86·75 do 87·—, *secunda* 86·25 do 86·50. Spirytus kontyngentowany: *loco* Wiedeń 41·— do 41·20. Nafta kaukazka: *transito* Tryest 10·— do 10·50, galicyjska przeźroczysta 39·35 do 40·35. *(Ceny w koronach.)*

Targ zbożowy.

Lwów, 9 kwietnia. Pszenica gotowa 7·45 do 7·60, pszenica na termina 7·— do 7·35, żyto gotowe 6·60 do 6·80, żyto na termina 6·20 do 6·75, owies obroczny gotowy 6·45 do 6·70, owies na termina 6·40 do 6·65, jęczmień pastewny 5·45 do 5·70, jęczmień browarniczy 6·40 do 6·75, rzepak 10·25 do 10·60, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 6·50 do 6·75, groch do gotowania 7·50 do 11·50, wyka 8·— do 8·50, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·20 do 6·50, hreczka 7·— do 7·25, koniczyna czerwona galicyjska 42·— do 60·—, biała 35·— do 75·—, szwedzka 50·— do 90·—, tymotka 20·— do 26·—, kukurudza 5·90 do 6·—, nowa —·— do —·—, chmiel stary —·— do —·—, nowy za — kilo —·— do —·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy 16·75 do 17·25, *paritas* Tarnopol na termin 16·25 do 16·50, waranty —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Od dzisiaj dnia 9 b. m. zajmie Najj. Pan mieszkanie w zamku schönbruńskim, a dnia 22 b. m. wyjedzie do Budapesztu, gdzie zabawi kilka tygodni. Dnia 25 b. m. włoży Monarcha na głowy nowomianowanych kardynałów księcia biskupa Puzyny i arcybiskupa praskiego, birety kardynalskie. Dnia 30 b. m. ma się odbyć u Najw. Dworu bal w zamku królewskim.

Jak donosimy w części urzędowej Najj. Pan Najwyższem pismem odręcznem z 6 b. m. nadał P. Prezydentowi Ministrów dr. Koerberowi wielką wstęgę orderu Leopolda. Dr. Koerber otrzymał był przy swojem ustąpieniu jako minister handlu w gabinecie dr. Gautscha w marcu 1898 order żelaznej korony pierwszej klasy. Następnie zajmował w ministerstwie Claryego tekę spraw wewnętrznych, a obecnie od 15 miesięcy stoi na czele gabinetu. Obecne wysokie odznaczenie P. Prezydenta Ministrów stoi, zdaniem dzienników wiedeńskich, w związku z pomyślnym zwrotem. jaki dokonał się w ostatnich czasach w parlamentarnej sytuacyi.

Z tradycyjną okazałością i z rozwinięciem całego przepychu odbyła się w sobotę wieczorem w kościele nadwornym w Wiedniu uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego. — W procesyi wzięli udział Najj. Pan i Najd. Arcyksiążęta Franciszek Ferdynand, Otto, Ferdynand Karol, Leopold Ferdynand, Józef Ferdynand, Piotr Ferdynand, Henryk Ferdynand, Leopold Salvator, Franciszek Salvator, Fryderyk i Eugeniusz, dalej wszyscy PP. Ministrowie wspólni i austryaccy, komendant marynarki baron Spaun, Prezydent Izby panów ks. Alfred Windisch-Graetz i Wiceprezydenci hr. Hoyos i ks. Karol Auersperg, gubernator Banku dr. Biliński, tajni radcy, między tymi Roman hr. Potocki i Dawid Abrahamowicz, podkomorzowie, liczni dostojnicy wojskowi i cywilni i w. i. Po uroczystości powrócił Najj. Pan do Swoich apartamentów.

Dzisiaj zbiera się w Wiedniu VIII. międzynarodowy kongres przeciw alkoholizmowi. Wiele państw wyznaczyło osobnych swoich delegatów. Rossyę reprezentują pp.: Ludwik Skarżyński i Bulowski. Kongres otworzy w imieniu Rządu p. Prezydent Ministrów dr. Koerber. Dzisiaj przemówi między innymi niestrudzony szermierz całego ruchu antialkoholicznego, profesor Forel z Chigny. Kongres ten obudził w szerokich kołach całej niemal Europy bardzo żywe zajęcie.

Niektóre dzienniki niemieckie łączą podróż niemieckiego cesarzewicza do Wiednia, zapowiedzianą na dzień 14 b. m., z projektem jego małżeństwa z księżniczką Aleksandrą Cumberland, drugą córką księcia Ernesta Augusta, zaznaczając przytem, że związek ten byłby niezwykłej dla Niemiec doniosłości, świadczyłby bowiem o pogodzeniu się zwaśnionych domów hanowerskiego i Hohenzollernów. Wobec tego pisma wiedeńskie oświadczają, że nigdy o podobnym projekcie nawet mowy nie było, i że przyczyny podróży niemieckiego następcy tronu do stolicy Austryi należy upatrywać wyłącznie i jedynie w stosunkach przyjacielskiej zażyłości, łączącej Monarchę Austro-Węgier z dworem w Berlinie.

Król Karol otworzył w sobotę sesyę nowowybranego parlamentu rumuńskiego mową tronową, w której wyraził konieczność zajęcia się przedewszystkiem sytuacyą finansową i uchwalenia środków dla wzmocnienia i poprawy finansów państwa.

Z kilku stron donoszą jednozgodnie, że prezes gabinetu włoskiego Zanardelli podczas ostatniego spotkania się z kanclerzem hr. Bülowem zapewnił go formalnie, że Włochy nie zamierzają bezwarunkowo wystąpić z trójprzymierza. Przytem dał mu zupełnie zadawalające wyjaśnienie w kwestyach handlowo-politycznych, w których Niemcy ze względu na swój stosunek do Włoch, są interesowane.

W pierwszy dzień świąt otrzymaliśmy z Sofii sensacyjną wiadomość o aresztowaniu z polecenia rządu całego kierownictwa komitetu macedońskiego z prezesem Sarafowem na czele. Lokal komitetu opieczętowano. Jak słychać, aresztowanie nastąpiło pod wpływem wiadomości o przygotowywanym przez komitet macedoński zamachu rewolucyjnym.

Dnia 5 b. m. zmarł w Sofii jeden z najwybitniejszych bułgarskich mężów stanu i polityków prezes ministrów Stoiłow. Konstanty Stoiłow, ur. 1852 r. w Filipopolu, odbył studya uniwersyteckie w Heidelbergu, gdzie zdobył stopień doktora praw, powrócił r. 1877 do Bułgaryi i w r. 1879 wszedł do konstytuanty tyrnowskiej, która wypracowała konstytucyę wyjarzmionego z pod półksiężyca księstwa. Tu stanął na czele konserwatystów, został wkrótce ministrem spraw zewnętrznych, musiał wszakże ustąpić z powodu sporu wszczętego z rossyjskimi delegatami wojskowymi.

W gabinecie Dragana Cankowa (1883 do 1884) był ministrem sprawiedliwości. Pracował później gorliwie nad powołaniem Ferdynanda koburskiego na tron bułgarski i po objęciu przezeń tronu utworzył wraz z Naczewiczem ministerstwo zachowawcze. Do r. 1888 szedł zgodnie ze Stambułowem. Odtąd stanął w opozycyi przeciw niemu. Po zamordowaniu Stambułowa w r. 1894 objął ster gabinetu i przez szereg lat stał na czele rządu.

Stoiłow przebywał kilkakrotnie w misyach urzędowych w Wiedniu. W roku 1880 otrzymał od Najj. Cesarza Austro-Węgier order Korony żelaznej klasy trzeciej, w trzy lata później krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, a w roku 1897 jako prezes gabinetu order Korony żelaznej klasy pierwszej.

Z Konstantynopola donoszą do *Polit. Corresp.*, że pogłoska o wyrżnięciu w Erzerum wielkiej liczby Armeńczyków okazuje się bezpodstawną, natomiast w dystrykcie Musz aresztowano około 60 Armeńczyków, których nazwiska zawarte były w znalezionej liście

rzekomo rewolucyjnej. Władze tureckie zawezwały do Muszu także biskupa z Seertu Parena.

Parowiec rossyjski „Kazań" przepłynął w tych dniach przez Bosfor, wioząc na pokładzie 1.730 żołnierzy rossyjskich z powrotem do Rossyi z Chin.

Strejk robotników portowych w Marsylii można uważać już za ostatecznie ukończony. Prawidłowa praca dzisiaj została podjętą na nowo.

Klęska ekonomiczna z powodu tego bezrobocia jest ogromną. Pominąwszy to, że handel i przemysł zmniejszyły się o 25 milionów tygodniowo, głównie robotnicy sami na uporze swym ucierpieli. Oprócz 4000 robotników portowych, którzy bastowali po części od dwóch, po części nawet od czterech tygodni, zawiesiło pracę jeszcze 15.000 robotników różnych gałęzi. Obliczono, że mniejsza połowa tych piętnastu tysięcy straciła w jednym tygodniu przeszło 2 miliony franków zarobku.

Lecz nierównie więcej odbił się strejk na majątku narodowym. Kramarze, handlarze, przekupnie i drobni przemysłowcy stanęli nad brzegiem materyalnej ruiny, a wielcy kupcy i fabrykanci mają ogromny ubytek w dochodach przez to, że okręty przestały zawijać z towarami w Marsylii, lecz zwróciły się do Genuy. Nadto miasto Calais zniewolone było oddawać większe zamówienia zagranicy, mianowicie miastu obcemu Nottingham. Następstwa strejku marsylskiego są dla Francyi pod względem zarobkowym nieobliczone, a wina tego spada nie tyle na zbałamucone socyalistycznemi doktrynami pospólstwo, które we Francyi jest tak ciemne jak wszędzie, ile na demagogicznych podżegaczy z inteligencyi, którzy jako światlejsi powinni wiedzieć, co robią, a jednak lud podburzają.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)*. Przybyła tu deputacya najwybitniejszych handlarzy trzody z Galicyi, celem odbycia konferencyi z posłami do Rady państwa, w sprawie poparcia interesów targów krajowych w Krakowie i Białej.

Kraków, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)*. Przejazd partyj robotników na roboty rolne do Prus obecnie osłabł, bo terminem rozpoczęcia robót wiosennych jest dzień jutrzejszy, 10 kwietnia. Ogółem, jak obliczają, udało się do Prus około 30.000 ludzi.

Kraków, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)* W niedzielę wielkanocną zmarł tu Kazimierz Bobek, profesor w gimnazyum św. Anny po kilkudniowej chorobie. S. p. prof. Bobek cieszył się ogólną sympatyą wśród uczniów, był członkiem komisyj egzaminacyjnych.

Drenkova (komitat Krassschoereny) 9 kwietnia. W kopalni węgla braci Gutman w miejscowości Kozla, podczas rozsadzania dynamitem padło ofiarą trzech robotników, z tego dwóch zabitych na miejscu, jeden ciężko ranny. Dochodzenia wykazały, że robotnicy nie opuścili szybu pomimo wydanego sygnału.

Warszawa, 9 kwietnia *(Tel. pryw.)* Cenzura tutejsza zabroniła księgarzom sprzedaży studyum ekonomicznego p. t. „Wychodźtwo zarobkowe włościan w Księstwie Poznańskiem". Książkę napisał jeden z księży i wydał ją w Poznaniu. Pierwotnie była dozwolona przez cenzurę.

Poznań, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)*. Przed tutejszą Izbą karną stanął ma kupiec polski z prowincyi, p. Jan Niemiec, oskarżony o to, że wbrew rozkazowi policyi nieumieścił szyldu z napisem w języku niemieckim. Broni go adwokat Woliński.

Belgrad, 9 kwietnia. Podczas uczty wydanej wczoraj na cześć nadzwyczajnej angielskiej misyi przybyłej celem notyfikowanie wstąpienie na tron króla Edwarda, wzniósł król Aleksander toast na cześć króla Edwarda, życząc mu pełnego chwały panowania, poczem lord Wolseley odpowiedział toastem na cześć króla Aleksandra.

Bukareszt, 9 kwietnia. Król Karol przyjął wczoraj prezydyum i deputacyę Izby, która wręczyła mu adres uchwalony przez Izbę w odpowiedzi na orędzie królewskie. Król wyraził swe zadowolenie, że Izba postanowiła wprowadzić ścisłą oszczędność we wszystkich gałęziach administracyi i położyć kres nieodpowiednim wydatkom, mogącym zachwiać finansową niezależność kraju, którą równie jak polityczną niepodległość wysoko cenić należy.

Senat uchwalił jednogłośnie adres jako odpowiedź na królewskie orędzie. Prezes ministrów przemawiając, przypomniał wypadki polityczne z ostatnich dwu lat, wskazał na niezdolność konserwatystów do kierowania sprawami i zaznaczył, że największą szkodę wyrządzili partyi konserwatywnej ci nieoględni i lekkomyślni, którzy zestawiali kłamliwe budżety.

Sofia, 9 kwietnia. Sobranie unieważniło wybory przedsięwzięte w Filipopolu; wskutek tego Grekow, przywódca stronnictwa stambułowców, utracił mandat.

Odbył się tu mityng celem zaprotestowania przeciw aresztowaniu przywódców komitetu macedońskiego.

Pewnego Macedończyka aresztowano w chwili, gdy nalepiał plakaty podburzające. Aresztowany dał kilka strzałów z rewolweru.

Prefekt policyi otrzymał dymisyę i zastąpił go generał w czynnej służbie.

Maderno, (nad jeziorem Garda) 4 kwietnia. Prezydent ministrów włoskich Zanardelli udał się wczoraj do Brescia. Przed jego wyjazdem zebrało się około dwunastu bawiących tu niemieckich turystów przed willą, w której mieszkał Zanardelli i urządziło mu owacyę, wysyłając do willi deputacyę z wyrazami czci. Prezydent ministrów dziękował za owacyę i wyraził się sympatycznie o Niemcach.

Bruksela, 9 kwietnia. Jak donosi *Reforme*, odbył się tu urządzony przez „Unię brukselską" kongres anarchistów przy udziale około 100 uczestników. Byli między nimi zastępcy pism anarchistycznych z Włoch, Holandyi i Paryża. Najsilniej reprezentowane były grupy belgijskie z Tournay, Verviers, Liége, Namour, Mons, Brukseli i t. d. Jeden z organizatorów kongresu w zagajeniu obrad wyraził nadzieję, że nastąpi porozumienie dla celów propagandy anarchistycznej w wielkim stylu. Odczytane sprawozdania z rozmaitych okolic, stwierdziły upadek organizacyj parlamentarno-socyalistycznych.

Leodyum, 9 kwietnia. Na odbytym wczoraj dorocznym kongresie belgijskiej federacyi partyi socyalistycznej uchwalono porządek dzienny zalecający użycie wszelkich środków zdobycia powszechnego prawa głosowania.

Nicea, 9 kwietnia. Prezydent Loubet przyjmował wczoraj liczne deputacye stowarzyszeń gimnastycznych. W odpowiedzi na rozmaite przemówienia, jak n. p. mera i innych, wyraził Loubet radość z powodu, iż we wszystkich przemowach zgodnie dano wyraz zasadom republikańskim, „gdyż tylko republika jest przyszłością Francyi".

Paryż, 9 kwietnia. Wedle doniesienia *Agencyi Havasa* z Madrytu odbyły się w Maladze i Corunie mityngi autiklerykalne. na których uchwalono wezwać rząd do rozwiązania kongregacyj duchownych.

Paryż, 9 kwietnia. Choroba prezydenta ministrów Waldeck-Rousseau ma przebieg normalny. Polepszenie jest widocznem.

Paryż, 9 kwietnia. Jak zapewniają niektóre dzienniki, rossyjska eskadra udaje się do Villfranche celem powitania prezydenta Loubeta.

Marsylia, 9 kwietnia. W rozmaitych warstatach rozpoczęło pracę 2500 robotników. Na pewne przypuszczają, iż jutro wszyscy robotnicy z wyjątkiem węglarzy rozpoczną pracę.

Madryt, 9 kwietnia. Najd. Arcyksiężna Elżbieta, matka królowej-regentki hiszpańskiej, wyjechała dziś z powrotem do Wiednia.

Londyn, 9 kwietnia. *Biuro Reutera* donosi z Kairu: Szwagier sultana, Dahmud-basza, który uciekł do Kairu, powróci 10 b. m. dobrowolnie do Konstantynopola.

Międzynarodowy kongres antialkoholiczny.

Wiedeń, 9 kwietnia. Dziś w południe odbyło się uroczyste otwarcie ósmego z rzędu międzynarodowego kongresu przeciw alkoholizmowi. Prezydent Ministrów dr. Koerber powitał zgromadzonych, przemawiając najpierw w języku francuskim, potem po niemiecku; mowca zaznaczył, że kongres ten ma się zajmować bardzo ważnem dziełem humanitarnem. Chodzi o podjęcie walki przeciw alkoholowi jako środkowi żywności, a to w interesie przedłużenia życia ludzkiego i podniesienia ogólnej moralności. Jak wielce Rząd austryacki interesuje się tą sprawą, dowodem dla zgromadzonych niech będzie liczny udział reprezentantów Rządu.

Prezesem honorowym wybrano P. Ministra wyznań i oświaty dr. Hartla.

Minister Hartel w przemówieniu swem podziękował za wybór i podniósł starania Rządu austryackiego i poszczególnych krajów austryackich około zwalczania alkoholizmu. W Galicyi — powiedział Minister — niektórzy rusey księża zaczęli w sposób pochwały godny walkę przeciw zarazie alkoholizmu. Tam też istnieje ustawa przeciw opilstwu. Wydanie podobnej ustawy dla całej Austryi jest od dawna zamierzone. Minister Hartel zakończył życząc obradom kongresu powodzenia. Po licznych przemówieniach rozpoczęły się obrady merytoryczne. Rozprawom kongresu przysłuchuje się kilku posłów, między tymi z Polaków p. Romanowicz.

Nowy generał-gubernator warszawski.

Warszawa, 9 kwietnia. *(Tel. pr.)* Z Petersburga nadeszła tu dziś prywatna wiadomość, że generał-gubernatorem warszawskim został generał Czertkow, komendant jednego z korpusów armii rossyjskiej.

Petersburg, 9 kwietnia. *(Dep. urzęd.)* Generał adjutant Czertkow mianowany generał-gubernatorem warszawskim i komendantem wojsk warszawskiego okręgu wojskowego; szef sztabu tego okręgu generał-porucznik Puzyrewski mianowany pomocnikiem komendanta wojsk przy równoczesnem awansowaniu na generała piechoty.

(Generał Czertkow, członek rady państwa urodził się w r. 1829. W r. 1848 otrzymał epolety oficerskie. Powróciwszy z Kaukazu, gdzie się odznaczył w walkach z Czerkiesami w latach 1862 — 1866 był gubernatorem w Żytomierzu, w r. 1867 został pomocnikiem generał-gubernatora wileńskiego, w r. 1868 otrzymał rangę generał-porucznika, w r. 1877 został mianowany po generale Bezaku, generał-gubernatorem kijowskim. Objąwszy rządy w czasach już stosunkowo spokojniejszych nie miał powodu do wymyślania specyalnych zarządzeń przeciwko polskiemu żywiołowi, a nawet, jak słychać, utrzymywał stosunki towarzyskie z Polakami. Po śmierci cara Aleksandra II.-go, odwołano go z Kijowa, a jego miejsce zajął generał Drenteln, który za rządów Aleksandra III. był dzielnem narzędziem nowych prześladowań narodowych i religijnych. Powrót Czertkowa po tylu latach przymusowego odpoczynku, do czynnej służby i to na tak odpowiedzialne i trudne stanowisko, jest jedną z tych niespodzianek, których żadna kombinacya polityczna przewidzieć nie zdoła. *(Przyp. Red.)*

Nowy rossyjski minister oświaty.

Petersburg, 9 kwietnia. Generał-adjutant Wannowski mianowany ministrem oświaty.

W cesarskim reskrypcie nominacyjnym powiedziano: Prawidłowa organizacya oświaty ludu była zawsze i stale najgłówniejszą troską władców rossyjskich, którzy licząc się z zasadniczemi warunkami życia rossyjskiego i potrzebami chwili bieżącej, dążyli wytrwale do udoskonalenia szkolnictwa. Doświadczenia z lat ostatnich wykazały atoli tak wielkie braki w naszem szkolnictwie, iż uważałem za potrzebne przystąpić bezzwłocznie do radykalnej jego rewizyi i ulepszenia. Ceniąc wysoko pańskie doświadczenie jako męża stanu i człowieka wysoko wykształconego wybrałem pana za współpracownika w dziele nowej organizacyi szkół rossyjskich, a powołując go na nadzwyczaj ważne stanowisko ministra oświaty publicznej, mam to silne przekonanie, ze pan wszystkiemi swojemi siłami i z całem poświęceniem będzie się starał dążyć do osiągnięcia wytkniętych przezemnie celów i wniesiesz do wychowania młodzieży rossyjskiej, zdobytego doświadczeniem dojrzałego ducha i serdeczną pieczołowitość Oby Bóg błogosławił naszej pracy! Oby rodzice i rodziny, którzy przedewszystkiem mają obowiązek starać się i mieć baczenie na swoje dzieci, chcieli nam pomagać w tej pracy. Gdy to się stanie, nadejdzie na pewno czas, w którym ja, a ze mną cały naród będziemy mogli z dumą upatrywać w młodem pokoleniu ostoję i trwałą nadzieję ojczyzny, silną jej podporę na przyszłość.

(Generał Wannowski urodził się w r. 1822 w Kijowie. Po r. 1870 był głównodowodzącym generałem w kijowskim okręgu wojennym. W r. 1882 został mianowany ministrem wojny, a ze stanowiska tego ustąpił dopiero przed trzema laty. Jest członkiem honorowym petersburskiej Akademii Umiejętności i prezydentem honorowym wojskowomedycznej Akademii. Korespondent petersburski jednego z dzienników berlińskich, który pierwszy dowiedział się o tej nominacyi, podnosi, że wywarła ona w kołach studenckich i w tych sferach społeczeństwa rossyjskiego, które sympatyzują z ruchem młodzieży uniwersyteckiej, dobre wrażenie; generał Wannowski bowiem uważany jest powszechnie za człowieka uczciwego, sprawiedliwego i wroga małostkowych szykan. Nominacyę jego popierał u cara przedewszystkiem w. książę Konstanty, generalny inspektor wszystkich wojskowych zakładów naukowych. *(Przyp. Red.)*

Francusko-włoskie uroczystości.

Toulon, 9 kwietnia. Wczoraj o godzinie 2 popołudniu zawinęła tu włoska eskadra z okrętem pancernym „Lepanto" na czele, na którego pokładzie znajdował się książę Genui. Eskadra wymieniła strzały powitalne z fortami i okrętami francuskiemi stojącymi na kotwicy w porcie. Prefekt marynarki Beaumont udał się z oficerami sztabowymi na pokład „Lepanto" i powitał księcia Genui podnosząc, że dumnym się czuje, że może księcia i flotę zaprzyjaźnionego narodu przyjmować. Książę Genui odpowiedział, że raduje się z powodu miłej misyi, jaką mu powierzono. Spotkanie miało w ogóle bardzo serdeczny charakter.

Toulon, 9 kwietnia. Hiszpański pancer „Pelayo" przybył tu wymieniając ze stojącymi w porcie na kotwicy okrętami strzały powitalne.

Wypadki w Chinach.

Kolonia, 9 kwietnia. *Köln. Ztg.* donosi z Pekinu, że pełnomocnicy chińscy przyjęli ułożoną przez posłów mocarstw listę urzędników, którzy są oskarżeni o udział w zamordowania 242 misyonarzy, kobiet i dzieci.

Londyn, 9 kwietnia. *Biuro Reutera* donosi z Pekinu, że 6 b. m. odbyło się tam pod przewodnictwem marszałka polnego hr. Waldersee zgromadzenie generałów, na którem uchwalono, że 9 punktów linii kolejowej Pekin-Szanghai ma być przez 6000 ludzi nadal obsadzonych; 2000 wojska pozostanie stale w Pekinie, a ogólna liczba znajdujących się obecnie w Chinach wojsk obcych ma być stosownie do tego zredukowana. Natomiast nie uznano potrzeby dalszego obsadzenia linii kolejowej Paoting-fu-Pekin, ponieważ nie jestto linia łącząca z morzem. Generałowie Choffee i Wogeese zajęli w obec powyższych uchwał stanowisko odmienne i byli zdania, że liczba wojsk, mających pozostać w Chinach jest za wielka.

Wspomniane uchwały większości generałów zakomunikowano bezzwłocznie posłom obcych mocarstw.

Londyn, 4 kwietnia. *Biuro Reutera* donosi z Pekinu, że w kołach chińskich krążą pogłoski, iż Tung-fuh-siang zorganizował powstanie i maszeruje na czele wielkiego wojska Kalgan. Potwierdzenia tych pogłosek nie ma.

Londyn, 9 kwietnia. *Biuro Reutera* donosi z Pekinu, że na zebraniu dnia 6 kwietnia naradzali się generałowie także nad przyszłemi zarządzeniami, celem oddania po zawarciu pokoju, zajętych przez wojska europejskie, części prowincyi Peczili, chińskim władzom cywilnym.

Londyn, 9 kwietnia. Dzienniki donoszą z Pekinu, że przybyło tam niedawno potwierdzenie wiadomości o rozpoczęciu się rewolucyi w Mongolii. Przypominają, że Tungfuhsiang i ks. Tuan są inicyatorami tego ruchu.

Londyn, 9 kwietnia. Do *Morning Post* telegrafują z Pekinu: Z dobrego źródła słychać, że Rossya chce Japonii dać wolną rękę w Korei, ażeby zapobiedz wrogiemu stanowisku jej.

Times donosi z Tokio, że w wiadomościach o wojennych przygotowaniach Japonii nie ma nic prawdy, przeciwnie zachowanie się Japonii jest raczej zupełnie pokojowe.

Podbój Transvaalu.

Londyn, 9 kwietnia. Do *Timesa* telegrafują z Kapstadtu, że komenda Scheepera dnia 6 kwietnia wzięła koło Aberdeen do niewoli oddział konnicy angielskiej. Dziennik ten donosi z Kronstadtu, że pewnem jest już, iż Botha i Dewet połączyli się w pobliżu Vrede.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 kwietnia 1901. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscource)*. Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 711·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 715·—, Akcye Anglobanku 289·50, Akcye Unionbanku 569·—, Akcye Länderbanku 430·—, Akcye Bankvereinu 500·—, Akcye Bodencredit 948·50, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 701·50, Akcye Kolei Południowej 103·80, Akcye Tramway *A)* 289·—, Akcye Tramway *B)* 285·—, Akcye Kolei Elbethal 514·—, Akcye Kolei Północnej —·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 548·—, Akcye Alpiny 490·—, Akcye Rima Muranyi 519·25, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1836·—, Akcye Fabryki broni 311·—, Akcye Tureckie tytoniowe 296·80, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 91·40, Renta majowa 98·30, Austryacka Renta koronowa 97·60, Węgierska Renta koron. 93·10, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91·65, 4 prc. Listy Banku krajowego 92·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99·40, 4 prc Listy Banku hipotecznego 90·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·50. 4 prc. Galic. Obligacye propinacyjne 96·30, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 93.—. 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 87·50, Losy tureckie 108·25, Marki 117·55, Ruble 253·50.

Berlin, 9 kwietnia. — Giełda poranna *(Vorbörse)*. Akcye kredytowe 222·60. Towarzystwo dyskontowe 185·75.

Usposobienie: słabsze.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

Przyjechali do Lwowa
dnia 9 kwietnia 1901.

HOTEL GEORGE.

PP. M. br. Redwitz z Nizzy, St. hr. Bobrowski z Andrychowa, Le Chevalier z Paryża, K. Bromirski z Faszczówki, W. Pogłodrwski z Sanoka, W. Serwatowski z Jezierzan, Zawadzki-Ochocki z Białobożnicy, L. Ustrowski z Zborowa.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 30 hal. w dnie powszednie 60 hal. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu, w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codzienie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1). — Wstęp w dnie powszednie 40 hal., w niedzielę wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dnie 20 hal. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 9. kwietnia 1901.

	płacą walutą K.	h.	żądają koron. K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 k.)	610	—	620	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 k.)	354	—	364	—
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	426	—	435	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	547	—	556	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	150	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	400	—	410	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 k.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 K. (bez kuponu bieżącego)				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10%	109	50	—	—
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	98	—	98	70
„ „ 4% „ „ 60 l. po 200 K.	90	—	90	70
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	98	90	99	60
„ „ 4% w. a. los w 57 l.	92	—	92	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	92	—	92	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	93	—	93	70
4% los. w 56 lat	91	10	91	80
III. Obligi za 100 K.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	96	—	96	70
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	101	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	101	30	102	—
„ „ „ 4½% (3em.)	98	70	99	40
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	92	50	93	20
Kolej. lokalne dito 4% po 200 k.	92	—	92	70
Pożyczki kraj. 6% wa. z r. 1873	100	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	92	80	93	50
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 k.	87	—	87	70
„ „ „ 4½% „ 200 k.	97	25	97	95
IV. Losy.				
Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	67	—	71	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	27	11	45
20 frankówka	19	—	19	25
100 rubli rosyjskich srebrnych	252	—	256	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	50	254	70
100 marek niemieckich	117	40	117	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 7. kwietnia 1901.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.45	98.65
luty-sierpień	98.45	98.65
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.20	98.40
kwiecień-październik	98.25	98.45
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	182.—	184.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	141.25	142.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	170.25	171.25
„ „ 1864 po 100 zł.	207.—	209.—
„ „ 1864 po 50 zł.	206.—	208.—
Listy zast. domen. państ. 120 zł. 5 pr.	301.60	303.40
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	117.90	118.10
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	97.60	97.80
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95.20	96.—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	115.50	116.40
Kol. za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	494.50	498 —
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	121.40	122.40
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	95.35	96.35
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	429.—	430.50
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	96.65	97.65
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	97.35	98.35
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	94.—	95.—
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	95.20	96.20
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	94.75	95.75
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.—	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	117.85	118.05
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	93.20	93.40
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	99.40	100.40
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	143.—	144.—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	175.—	176.—
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	175.—	176.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	93.60	94.60
Węgier za 100 zł. 4 pr.	92.25	93.25
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	258.—	260.50
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.50	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	92.—	92.60
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102.20	103.—
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	92.50	93.40
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	95.80	96.40
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	87.50	88.—
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	81.25	83.25
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	107.50	108.50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	99.50	100.50
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	94.35	95.35
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	246.—	248.—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	240.75	242.75
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.—	104.—
„ „ „ „ los 4 pr.	93.50	94.—
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.50	110.50
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	98.25	99.25
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	90.—	91.—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	91.—	92.—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat.	93.—	94.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	93.—	94.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	91.—	91 50
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	98.80	99.80
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisya 5 pr.	101.75	102.50
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	98.75	99.50
Banku kraj. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	92.—	93.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	99.—	100.—
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	99.—	100.—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	107.50	—.—
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	109.50	110.50
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	97.70	98 50
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.25	101.25
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	98.20	99.—
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	97.90	98.70
Lolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	86.40	87.20
Kolej. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	94.35	95.—
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	106.20	107.20
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	105.60	106.60
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	94.—	94.70
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	17.25	18.25
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	398.—	401.—
Clary 40 zł. mk.	144.—	147.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	74.—	76.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	69.50	71.50
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	58.50	60.—
Palffy 40 zł. mk.	151.—	152.—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	48.25	49.25
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	25.75	26.75
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	60.50	62.—
Salma 40 zł. mk.	206.—	207.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	71.—	73.—
St Genois 40 zł. mk.	232.—	240.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	600.—	—.—
Pożyczka miasta Tryestu 50 zł. 4 pr.	175.—	—.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 240 kor.	280.—	282.—
Peszt. banku handl. 500 zł.	2525 —	2535.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	710.50	711.50
Węg. banku kredyt. 200 zł.	713.—	714.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	1400.—	1418.—
Galic. banku hipotecz. 200 zł.	614.—	620.—
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	355.—	365.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	426.50	429.50
„ Austro-węg. 600 zł.	1694.—	1700.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	568 —	570.—
Czesk. banku związk. 100 zł.	265.50	266 —
Zivnosteńska banka 100 zł.	269.50	270.50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	405.—
„ „ „ akcye zakład 200 zł.	335.—	350.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	6260.—	6275 —
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern. Jassy 200 zł.	547.—	548.—
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400 —
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galicyj. l. 200 zł.	418.—	422.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	826.—	832.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	848.—	850.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	895.—	900.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	489.50	490.50
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1820.—	1824.—
Schodnicy 500 kor.	1390.—	1400.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	461.—	466 —
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.55	117.75
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240.20	240.45
Paryż za 100 franków	95.42	95.55
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	—.—	—.—
Włoskie banki	90.55	90.75
Francuskie banki	95 30	95.30
Szwajcarskie banki	95.30	95.30
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.32	11.36
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.08	19.10
20-markówka	23.49	23.56
Rosyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.57	117.75
Włoskie banknoty za 100 lir.	90.55	90.75
Ruble	2.53	2.54

DZIENNIK URZĘDOWY.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. A. 57/99 (13) [2520 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Kahna recte Szummera że 1. lipca 1898 zmarły w Mostach wielkich bez pozostawienia ostatniego rozporządzenia Ryfka Kahn recte Szummer.

Wzywa się przeto Abrahama Kahna recte Szummera, ażeby w przeciągu roku licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu, zgłosił się w sądzie i wniósł deklaracyę spadkową, gdyż inaczej postępowanie przeprowadzonym będzie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Dawidem Kahn.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mosty wielkie, 30. listopada 1900.

G. Z. Firm 330/00 stow. I. 396 [2542 2—3]

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Stanislau, Abtg. II. macht hiemit bekannt, dass gleichzeitig in das Register für Erwerbs- und Wirtschafts- Genossenschaften bei der Firma „Solotwiner Spar- und Credit- Verein eingetragen wurde, dass bei der am 26. September 1900 abgehaltenen Generalversammlung obiger Genossenschaft die Liquidation beschlossen und zu Liquidatoren die Herren Isack Samuel Sobel, Gerschon Falik und Chaim Locher gewählt wurden.

Gleichzeitig werden die Gläubiger der Genossenschaft aufgefordert, sich bei den Liquidatoren zu melden.

Stanislau, am 17. Dezember 1900.

L. cz. T. IV 2/1 (2) [2575 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wdrażając postępowanie amortyzacyjne co do zagubionej karty wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie Nr. 21 na kwotę 840 kor. 50 hal. opiewającej na imię Maryi Czupryn owej ze Zgłobic wystawionej, wzywa posiadacza tej karty wkładkowej, aby ją w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ temuż sądowi przedłożył. gdyż inaczej karta rzeczona za umorzoną będzie uznaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 11. marca 1901.

L. cz. IV. 163/69 (6) [2506 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Haliczu podaje do wiadomości, że dnia 19. lutego 1869 zmarł tamże ks. Antoni Urbanowicz bez rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy nie jest wiadomem, czy i komu przysługują prawa do spadku jego, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu prawa do tego spadku sobie rościli, aby donieśli w przeciągu roku licząc od daty edyktu o swych prawach sądowi wykazali tytuł prawny dziedziczenia i oświadczyli się do spadku, gdyż inaczej zostanie przeprowadzony przewód tylko ze zgłaszającymi się i spadek im w miarę przysługujących im praw przyznany.

Nieobjęta część dziedzictwa ewentualnie całe dziedzictwo w braku ustawowych spadkobierców wydanem zostanie po upływie wyżej ustanowionego czasokresu c. k. Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Halicz, dnia 19. lutego 1901.

L. cz. A. XVI. 99/1 (2) [2615 2—3]

C. k. Sąd pow. w Krakowie podaje do wiadomości, że dnia 24. lutego 1901 zmarła w Krakowie z pozostawieniem kodycylu Justyna z Jedrzejowskich Paulusowa.

Spadek złożony z ruchomości i gotówki wynosi około 3500 kor.

Ponieważ sądowi niewiadomo czy do tego spa ku przychodzą jacy spadkobiercy, przeto wzywa się — wszystkich którzy sobie, do tego spadku jakie prawa roszczą, aby w ciągu roku od dnia ogłoszenia edyktu w sądzie powiat. w Krakowie zgłosili i wykazawszy tytuł dziedziczenia deklaracyę do spadku wnieśli, bo w razie przeciwnym spadek z tymi tylko, którzy się zgłoszą, przeprowadzony i im przyznany będzie zaś część nikomu nie przypadająca lub gdyby się nikt nie zgłosił cały spadek przez Państwo ściągniętym będzie.

C. k. Sąd powiatowy, cywilny, Oddział XVI.
Kraków, dnia 18. marca 1901.

L. cz. T. IV. 3/1 (2) [2563 2—3]

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wzywa posiadacza karty wkładkowej Towarzystwa eskontowego w Tarnowie Nr. 2671 na imię Mosesa Silbermana wystawioną, na kwotę 200 koron opiewającej, aby ją w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, w tymże Sądzie złożył lub prawa swe do niej wykazał, gdyż inaczej karta ta wkładkowa za umorzoną będzie uznana.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 7. marca 1901.

Licytacye.

L. cz. E. 1130/00 (22) [2801 3—3]

Dnia 6 maja 1901 o godz. 8 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 4 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 417/I. gm. kat. Śniatyn, składającej się z parceli budowlanej lk. 415/I. z przynależnościami.

Nieruchomość tę wraz z przynależnościami oceniono na 2031 kor. 70 h.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1015 kor. 85 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 16 marca 1901.

L. cz. E. 65/00 (13) [2775 3—3]

Na żądanie p. Henryka Majewskiego w Muchawce, odbędzie się powtórnie dnia 3. maja 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VI. licytacya połowy realności lwh. 597 ks. gr. gm. m. Tłuste, oraz 1/4 części realności lwh. 598 ks. gr. tejże gm.

Połowa realności lwh. 597 ks. gr. gm. m. Tłuste jest oceniona na 3850 kor., zaś 1/4 część realności lwh. 598 ks. gr. gm. m. Tłuste na 20 kor.

Najniższa cena wynosi co do połowy realności lwb. 597 kwotę 1925 kor., zaś co do realności lwh. 598 kwotę 13 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta wyciąg tabularny i protokoły oceniena może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłuste, dnia 1. kwietnia 1901.

L. cz. E. 3/01 (8) [2762 3—3]

Dnia 2. maja 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 2 licytacya realności lwh. 28 ks. gr. gm. Falkowa.

Nieruchomość tę oceniono na 2876 kor. 49 hal., przynależności zaś na 326 kor.

Najniższa cena wynosi 2124 kor. 99 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ciężkowice, dnia 22. marca 1901.

L. cz. E. XXI. 2588/00 (6) [2782 3—3]

Dnia 24. kwietnia 1901 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sali Nr. 6 sądu tutejszego licytacya realności bez lwh. kons. wyk. hip. l. 1482 na przedmieściu gródeckim położonej składającej się z parc. grunt lkat. 4230/12, wraz z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na kwotę 1229 kor. 25 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 819 kor. 50 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. XXI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I, Oddział XXI.
Lwów, dnia 13. marca 1901.

L. cz. E. XXI. 2688/00 (11) [2781 3—3]

Dnia 3. maja 1901 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sali Nr. 6 (II. piętro) w sądzie tutejszym licytacya realności pod lk. 1349 2/4 wyk. hip. l. 1624 dz. II. we Lwowie przy ul. Szpitalnej l. orj. 31 położonej, a to domu i parc. bud. lkat. 2180/2, wraz z przynależnościami.

Realność z przynależnościami oceniono na kwotę 31.386 kor. 47 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 15.693 kor. 24 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. XXI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXI.
Lwów, dnia 12. marca 1901.

L. cz. E. 188/01 (5) [2800 1—3]

Dnia 13. maja 1901 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya realności objętych wyk. hip. l. 308 ks. gr. gm. kat. Uście i realności lwh. 217 ks. gr. gm. kat. Karłów, z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono ad a) realność objętą lwh. 308 gm. Uście na 435 kor. 45 hal., ad b) realność objętą lwh. 217 gm. Karłów na 108 kor.

Najniższa cena, niżej której przedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 290 kor. 30 hal., ad b) 72 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 19. marca 1901.

L. cz. E. 839/00 (4) [2623 1—3]

Na żądanie Franciszka Ramockiego z Rudnika, odbędzie się dnia 15. maja 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Nisku, licytacya 1/8 części realności lwh. 465 ks. gr. gm. kat. Rudnik objętej, dłużnika Jana Sikory własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 250 kor.

Najniższa cena wynosi 166 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nisko, dnia 19. marca 1901.

L. cz. E. 215/01 (4) [2740 1—3]

Dnia 14. maja 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14, licytacya realności lwh. 247 gm. Krzywczyce, składającej się z domu parterowego, murowanego i parc. grunt., wraz z przynależnościami, składającemi się z szopy drewnianej i parkanu.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 7180 kor., przynależności zaś na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 4470 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Niniejszem zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w kancelaryi Oddziału IV.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV.
Lwów, dnia 17. marca 1901.

L. cz. E. 284/01 (4) [2701 1—3]

Dnia 15. maja 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya realności objętej wyk. hip. l. 105 ks. gr. gm. kat. Tułowa z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 1490 kor. 37 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 993 kor. 58 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 20. marca 1901.

L. cz. E. 232/01 (4) [2807 1—3]

Dnia 15. maja 1901 o godz. 8 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya 19/84 części realności objętej wyk. hip. l. 272 ks. gr. gm. kat. Rusów, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 466 kor. 64 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 291 kor. 46 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą pełnomocnika w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 19. marca 1901.

L. cz. E. XX. 2042/00 (11) [2658 1—3]

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipot., zastąpionego przez dra Roińskiego, odbędzie się dnia 17. maja 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. VI., licytacya realności bez lkons. objętej wyk. hip. l. 919 dz. IV. ks. gr. m. Lwowa położonej przy ul. Paulinów, wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu, 2 orzechów włoskich, 5 śliw, 2 gruszy, 1 kasztanu dzikiego, 2 akacyi, 2 smerek, 1 krzewu bzu, 10 krzewów agrestu, 12 krzewów porzeczek, 15 krzewów malin, 1 altanki, 20 tyk do fasoli, 1 krzaczka tui wschodniej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3996 kor., przynależności zaś na 271 kor. 70 hal.

Najniższa cena wynosi kwotę 2845 kor. 8 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, jednak ze zmianą najniższej oferty 2/3 wartości szacunkowej i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.
Lwów, dnia 5. marca 1901.

L. cz. E. 218/01 (4) [2523]

Na żądanie Kasy zaliczkowej i oszczędności w Łańcucie, odbędzie się dnia 17. maja 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacya realności lhw. 1416 gm. kat. Żołynia, Anny z Fussów Rejmanowej własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 800 kor.

Najniższa cena wynosi 533 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które jako zgodne z ustawą niniejszem zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniena i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, dnia 16. marca 1901.

L. cz. E. 1557/00 (7) [2758]

Na żądanie Sendera Tabaka, odbędzie się dnia 15. maja 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya realności lwh. 149 ks. gr. gm. kat. Skała objętej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2200 kor.

Najniższa cena wynosi połowę wartości szacunkowej tj. kwotę 1100 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borszczów, dnia 21. marca 1901.

L. cz. E. XX. 2360/00 (7) [2570 1—3]

Na żądanie c. k. uprzyw. galic akc. Banku hipot., odbędzie się dnia 17 maja 1901 o godz. 12 w południe, w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. VI., licytacya realności pod lk. 1046 2/4 we Lwowie objętej wyk. hip. l. 998 II. dz. ks. gr. gm. m. Lwowa położonej przy ul. Bilińskich l. orj. 14 składającej się z domu i ogrodu wraz z przynależnościami, domu składającemi się z 4 okien frontowych, 2 okien od podwórza, 2 przyokien, 1 gołębnika, 1 tabliczki lokatorów, 12 metrów parkanu, 1 klucza od bramy, 5 kluczy do pomieszkania, oraz przynależności ogrodu, składającemi się z 11 metrów parkanu, 12 metr. parkanu, 1 altanki z drzewa, 2 akacyj, 10 drzew owocowych, 13 krzewów agrestu i porzeczek.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 9600 kor., przynależności zaś na kwotę 213 kor., łącznie na kwotę 9813 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 5022 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 5. marca 1901.

L. cz. E. 35 01 (5) [2831]

Na żądanie Tekli Borodyńskiej z Gawareczyzny, odbędzie się dnia 2. maja 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacya 1/4 części realności lwh 223, 1/4 części lwh. 224 i 1/3 części lwh. 225 ks. gr. gm. Biały kamień część II.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione na 177 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 59 kor. 16 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II

Olesko, dnia 19. lutego 1901.

L. cz. E. II. 1674/00 (10) [2838]

W skutek uchwały z dnia 9 marca 1901 l. cz. II. 1674/00 (10), sprzedane będą dnia 6. maja 1901 o godz. 9 przed południem we Lwowie ul. Łyczakowska l. 17, o godz. 11 przed południem ul. Gródecka l. 37 i o godz. 2 po południu ul. Sykstuska l. 4 w drodze publicznej licytacyi: meble, sprzęty domowe i t. p.

Przedmioty te można oglądać dnia 5. i 6. maja 1901 między godziną 8 a 9 przed południem jak wyżej.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXIV.

Lwów, dnia 9. marca 1901.

L. cz. E. 605/99 (41) [2825]

Na żądanie Abrahama Weinbergera w Gorlicach, odbędzie się dnia 6. maja 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Bieczu, relicytacya parceli gruntowej lkat. 1317/2, z 4-ma szybami naftowymi do realności lwh. 231 gm. kat Wojtowa należącej, wraz z przynależnościami, składającemi się z szopy, ogrzewalni, 3-ech beczek na ropę po 100 garncy objętości, szlamówki, młynka i dłuta z 22ma sztangami.

Wartość szacunkowa parceli gruntowej 1317/2, wystawionej na licytacyę, jest ocenioną na 200 kor., przynależności zaś na 430 kor.

Najniższa cena wynosi 315 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Biecz, dnia 19. lutego 1901.

L. cz. E. 33/01 (6) [2821]

Dnia 10. maja 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 46 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 851 ks. gr gm. kat. Jasło objętej, przy ul. Kościuszki w Jaśle położonej, Nrk. 463b oznaczonej.

Realność tę oceniono na 21.551 kor. 29 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 10.775 kor. 65 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 46.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Jasło, dnia 26. marca 1901.

L. cz. E. 2162/00 (1) [2869]

Dnia 18. kwietnia 1901 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 11 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 469 ks. gr. dla gm. kat. Trościaniec objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1310 kor.

Najniższa cena wynosi 655 kor., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Warunki licytacyjne jako zgodne z ustawą zatwierdza się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zabłotów, dnia 31. grudnia 1900.

L. cz. E. V. 4243/99 (8) [2878]

Na żądanie Stowarzyszenia Girobank, odbędzie się dnia 23. kwietnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34, licytacya połowy realności objętej lwh. 205 gm. Stanisławów.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 12.328 kor. 16 hal., połowa przynależności zaś na 498 kor.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów, dnia 28. lutego 1901.

L. cz. E. 276/99 (11) [2861 1—3]

Na żądanie Awigdora Grauera w Dobromilu, odbędzie się dnia 26. kwietnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacya realności objętej lwh. 289 ks. gr. gm. kat. Dobromil Nd. 6.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 4083 kor.

Najniższa cena wynosi na wniosek wierzyciela egzekucyę popierającego 2722 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokołyocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobromil, dnia 26. marca 1901.

L. cz. E. 2801/00 (6) [2912]

Na żądanie Łukasza Tomiuka, gospodarza w Starych Kutach, odbędzie się dnia 29. kwietnia 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. 12, licytacya I.) realności objętej lwh. 1563 ks. gr. gm. Kuty stare, II.) realności objętej lwh. 1564 ks. gr. gm. Kuty stare.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione: I.) lwh. 1563 gm. Kuty stare na 952 kor., II.) lwh. 1564 gm. Kuty stare na 278 kor.

Najniższa cena wynosi ad I.) 476 kor., ad II.) 195 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokołów ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kuty, dnia 22. marca 1901.

L. cz. E. 365 00 (8) [2866]

Na żądanie Banku mieszczańskiego w Stanisławowie, zastąpionego przez dra Jana Mandyczewskiego, odbędzie się dnia 30. kwietnia 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacya realności wyk. hip. l. 860 ks. gr. gm. kat. Żuków objęta, wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza gospodarczego i narzędzi gospodarskich.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 24 293 kor., przynależności zaś na 1876 kor.

Najniższa cena wynosi 17446 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Obertyn, dnia 25. marca 1901.

Konkursa.

L. W. 20.229/901. [2725 3—3]

Ogłoszenie konkurssu.

Celem nadania pięciu galicyjskich miejsc funduszowych w c. i k. wojskowych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs.

W roku szkolnym 1901/1902, który się rozpoczyna w c. i k. wojskowych szkołach realnych z dniem 1. września 1901 w c. i k. akademiach wojskowych z dniem 21. września 1901, a w c. i k. Akademii marynarskiej we Fiume z dniem 16. września 1901, będzie można wstąpić na pierwszy, drugi, trzeci i czwarty rok wojskowej niższej szkoły realnej, albo też na pierwszy rok akademii wojskowej (terezyańskiej) w Wiener-Neustadt, technicznej akademii wojskowej w Wiedniu i akademii marynarskiej we Fiume.

Na pierwszy rok wojskowej wyższej szkoły realnej, z powodu braku miejsca nie będą kandydaci wcale powołani.

Również na II. i III. rok wyższej szkoły realnej w roku szkolnym 1901/1902 nie będzie miało miejsca prawidłowe przyjmowanie; na kursach tych ostatnich bowiem zostaną tylko obsadzone te miejsca, któreby w śródczasie przypadkowo (przez śmierć, wydalenie i t. p.) zawakowały.

Każdy z kandydatów wykazać winien:

1) że posiada prawo obywatelstwa w Monarchii Austryacko-węgierskiej;

2) iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej;

3) iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadowalniające;

4) iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest rok 12 ty dla I. roku wojskowej niższej szkoły realnej, rok 13-ty dla II. roku, rok 14-ty dla III. roku, zaś rok 15-ty dla dla kandydatów chcących wstąpić na IV. rok tejże szkoły, rok 20-ty dla akademii wojskowych i rok 16 ty dla akademii marynarskiej, a ukończył przepisane minimum wieku, (dla I. roku niższej szkoły realnej 10 lat, dla II. roku 11 lat, dla III. roku 12 lat, zaś dla IV. roku tejże szkoły 13 lat, zaś dla I. roku akademii wojskowych 17. lat, a dla akademii marynarskiej lat 14.

Wiek oblicza się z dniem 1. września 1901;

5) winien każdy kandydat wykazać, iż odbył z dobrym postępem potrzebne nauki przygotowawcze a mianowicie jeżeli chce wstąpić na I. rok szkoły niższej realnej, iż z zadowalniającym skutkiem uczęszcza do czwartej lub piątej klasy szkoły ludowej; na II. rok, iż z zadawalniającym skutkiem uczęszcza do pierwszej klasy szkoły średniej; jeżeli zamierza wstąpić na III. rok niższej szkoły realnej, iż z zadowalniającym skutkiem uczęszcza do drugiej klasy szkół średnich, wreście na IV. rok tejże szkoły, i z zadowalniającym postępem uczęszcza do trzeciej klasy szkoły średniej.

Jeżeli wreszcie chce wstąpić na I. rok akademii wojskowej, ma wykazać, że uczęszcza z zadowalniającym postępem do najwyższej klasy zupełnej szkoły średniej tj. (szkoły realnej lub gimnazyum) zaś na I. rok akademii marynarskiej, iż ukończył cztery niższe klasy szkoły realnej lub gimnazyum).

Wojskowa akademia (terezyańska) w Wiener Neustadt kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaleryi, zaś wojskowa akademia techniczna dla artyleryi, korpusu pionierów, pułku kolejowego i telegraficznego wreszcie akademia marynarska dla służby wojennej na morzu.

Kandydaci do technicznej akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu, czy życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi lub do

oddziału inżynieryi, gdyż życzenie ich w miarę możności zostanie uwzględnione.

Kandydaci, którzy już są asenterowani. nie będą przyjęci do akademii.

Do podań dołączyć należy:

1) poświadczenie o przynależności kandydata do jednej z gmin w kraju;

2) metrykę chrztu lub urodzenia;

3) świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wydane przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej;

4. poświadczenie o przebyciu szczepionej lub naturalne, ospy, jeżeli okoliczności tej nie stwierdza świadectwo lekarskie;

5) ostatnie świadectwo szkolne z roku 1900/01; tudzież świadectwa za cały rok 1899/900; (powołani do egzaminu wstępnego aspiranci mają ze sobą przynieść całoroczne świadectwo szkolne za rok bieżący szkolny 1900/1901; aspiranci zaś do akademii marynarskiej wszystkie świadectwa szkolne ze szkoły średniej, łącznie ze świadectwem z ostatniego półrocza;

6) zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub jego rodziców, w którem ma być wyrażone, ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowe, ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum.

7) jeżeli kandydat odwołuje się do slacheckiego pochodzenia, co daje pierwszeństwo przed innymi kandydatami, wiarogodne dowody, że należy do szlachty (certyfikat szlachectwa.)

Kandydaci, przyjęci na miejsca funduszowe obowiązani są złożyć na początku każdego roku szkolnego opłatę szkolną w kwocie dwudziestu ośmiu (28) koron.

W podaniach swoich winni kandydaci wyraźnie zobowiązać się do uiszczenia tej opłaty.

Kandydaci przyjęci na miejsca funduszowe, poddać się muszą przed wstąpieniem do Zakładu ponownym oględzinom lekarskim i egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych.

Kandydaci chcący wstąpić na I. rok wojskowej niższej szkoły realnej, mogą egzamin wstępny składać w swoim języku ojczystym, i nieznajomość języka nie stanowi u nich przeszkody uchylającej możność przyjęcia do Zakładu, byle tylko zresztą dobrą posiadali kwalifikacyę, natomiast muszą kandydaci ubiegający się o przyjęcie do akademii wojskowych, składać egzamin w języku niemieckim i władać językiem niemieckim o tyle biegle, aby z wykładów w tym języku ze skutkiem korzystać mogli.

Także kandydaci na wyższe kursa wojskowej niższej szkoły realnej mogą egzamin wstępny składać swoim językiem ojczystym, jeżeli w komisyi egzaminacyjnej znajdują się członkowie, którzy potrafią egzaminować w tym języku.

Podania o powyższe miejsca należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 15. maja 1901 r.

Prośby wniesione po tym terminie, albo też niezaopatrzone w przepisane wyżej dokumenta, zostaną petentom bez skutku zwrócone.

Przyjęci do Zakładów wojskowych winni odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem.

Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do Zakładów wojskowych, znajdzie takowe w osobnej odbitce odnośnych przepisów, którą można nabyć w drukarni L. W. Seidla i syna we Wiedniu lub też w c. k. nadwornej państwowej drukarni tamże.

Z Wydziału krajowego.
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.
We Lwowie, dnia 24 marca 1901.
Grott.

L. 237. [2814 2—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. notaryusza w Ustrzykach dolnych, a ewentualnie i innej przez przeniesienie opróżnić się mającej posady c. k. notaryusza w okręgu tutejszej c. k. Izby rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 30. kwietnia 1901, w którym kompetenci podania swe należycie alegowane w przepisanej drodze wnieść mają.

Z c. k. Izby notaryalnej.
Przemyśl, 30. marca 1901.
Prezydent: Budzynowski.

L. 535.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Tłumaczu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A) 1. Na posady katechetów rzym. kat. i gr. kat. religii w 5-klasowej szkole mieszanej w Tyśmienicy z obowiązkiem udzielania nauki religii w miejscowych 2-klasowych szkołach na przedmieściu stanisławowskiem i tłumackiem.

2. Na posady katechetów rz. kat. i gr. kat. religii w 5-klasowejszkole męskiej w Tłumaczu, z obowiązkiem udzielania nauki religii także w miejscowej 5-klasowej szkole żeńskiej.

Do posad tych są przywiązane pobory III. klasy płac w myśl art. 11. ustawy z dnia 6. lipca 1899 (Dz. ust. kraj Nr. 85) z uwzględnieniem postanowienia §. 4. ustawy z dnia 22. czerwca 1899 (Dz. ust. kraj. Nr. 81).

O posady te ubiegać się mogą kanonicznie ordynowani świeccy i zakonni kapłani, przyczem nadmienia się, że posady katechety stałego nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

B) Na posady z poborami IV. klasy płac po myśli art. 11. ustawy z dnia 6. lipca 1899 (Dz. ust. kraj. Nr. 85).

a) Młodszych nauczycieli (lek) szkół 2-klasowych: 1. w Bortnikach, 2. Czarnołożcach, 3. Hostowie, 4. Jezierzanach, 5. Ladzkiem szlacheckiem, 6. Oleszy, 7. Olszanicy, 8. Pałahiczach, 9. Tarnowicy polnej.

b) Samoistnych nauczycieli (ek) szkół 1-klasowych: 10. w Antonówce, 11. Delawie, 12. Dołhem, 13. Grabiczu, 14. Horyhladach, 15. Korolówce, 16. Krzywotułach starych, 17. Mołodyłowie, 18. Ostryni, 19. Skopówce i 20. Winogradzie.

W szkołach wymienionych pod *A)*, 9. i 13. jest język wykładowy polski, we wszystkich innych język ruski.

Kompetenci ubiegający się o powyższe posady winni wnieść należycie udokumentowane podania zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną i wykaz lat służby,' za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie do dnia 15. maja 1901.

Tłumacz, dnia 5. marca 1901.

L. 389.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Żywcu ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Posady nauczyciela religii rzym. kat. dla 6-klasowej szkoły żeńskiej w Żywcu z poborami III. klasy płac z uwzględnieniem postanowienia §. 4. ustawy z dnia 22. czerwca 1899 Dz. ust. kraj. Nr. 81.

O posadę tę ubiegać się mogą kanonicznie ordynowani księża świeccy lub zakonni przyczem się nadmienia że posady tej nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

2. Posady nauczyciela kierującego w 6-klasowej szkole męskiej w Żywcu.

3. Ewentualnie posady starszego nauczyciela w tej samej szkole.

4. Posady nauczyciela młodszego również w szkole 6 klasowej męskiej w Żywcu.

5. Posady nauczyciela starszego w 5-klasowej szkole mieszanej w Suchej.

Do posad tych przywiązane są pobory III. klasy płac w myśl art 11. ustawy z dnia 6. lipca 1899 Nr. 85. Dz. ust. i rozp. kraj.

Kompetenci na posady pod 2. i 3. posiadający egzamin wydziałowy będą mieć pierwszeństwo.

Z kompetentów ubiegających się o posadę pod 4. będą mieć pierwszeństwo kandydaci uzdolnieni do nauczania śpiewu, względnie kandydaci z egzaminem wydziałowym z grupy I., zaś z kandydatów ubiegających się o posadę pod 5. zastrzega się pierwszeństwo dla kandydatów z egzaminem wydziałowym z II. grupy.

6. Posady nauczyciela kierującego w szkole 2-klasowej w Slemieniu.

7. Posady nauczyciela kierującego w szkole 2-klasowej w Krzeszowie.

8. Posad nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych w Koszarawie, Stryszawie i Szarem.

9. Posad nauczycieli (lek) młodszych w szkołach 2-klasowych w Cięcinie, Kamesznicy u Durajów, Slemieniu, Krzeszowie, Jeleśni górnej, Sporyszu, Ujsołach, Rajczy.

Do posad tych przywiązane są pobory IV. klasy płac w myśl art. 11. ustawy z dnia 6. lipca 1899 Nr. 85 Dz. ust. i rozp. kraj.

Nauczyciel kierujący w Slemieniu ma użytek z 3. morgów pola ornego niewliczalny do płacy.

Nauczyciele młodsi w Cięcinie, Sporyszu, Slemieniu, Krzeszowie, Ujsołach i Rajczy mają bezpłatne mieszkanie w budynkach szkolnych.

Należycie udokumentowane podania, zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną i osobny wykaz lat służby prowizorycznej względnie wymiar wkładki emerytalnej należy wnosić za pośrednictwem swych władz przełożonych najpóźniej do dnia 15. maja 1901.

W Żywcu, dnia 4. marca 1901.

L. 108.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Bochni ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w szkole 4-klasowej mieszanej w Niepołomicach z obowiązkiem udzielania nauki religii w szkołach 2-klasowych w Kłaju i Woli batorskiej i 1-klasowej w Podłężu z poborami III. klasy płac z uwzględnieniem postanowienia §. 4. ustawy z dnia 22. czerwca 1899 (Dz. ust. kraj. i rozp. Nr. 81).

2. Na posadę nauczyciela religii mojżeszowej w szkole 5-klasowej wydziałowej żeńskiej, połączonej z szkołą 4-klasową pospolitą w Bochni z obowiązkiem udzielania nauki religii we wszystkich innych szkołach ludowych w Bochni, z poborami II. klasy płac.

Do uzyskania tej posady wymagany jest egzamin rabinacki lub egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych i uzdolnienie do udzielania nauki religii swego wyznania.

3. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 2 klasowej mieszanej w Chrości z poborami IV. klasy płac, 100 K za kierownictwo i wolnem mieszkaniem.

4. Na posadę nauczyciela (lki) starszego (ej) w szkole 4 klasowej mieszanej w Ujściu solnem i nauczyciela (lki) młodszego (ej) w 4-klasowej mieszanej w Łapanowie tudzież nauczycieli (ek) młodszych w szkołach 2-klasowych mieszanych wiejskich w Buczkowie, Chrości, Grobli, Kłaju, Królówce, Lipnicy górnej, Łapczycy, Nieszkowicach wielkich, Okulicach, Rzegocinie, Rzezawie, Targowisku, Woli batorskiej i Zabierzowie z poborami IV. klasy płac i 10% dodatkiem na mieszkanie.

5. Na posadę nauczycieli (lek) samoistnych w szkołach 1-klasowych w Cerekwi, Cikowicach, Dąbrowicy, Dołuszycach, Leszczynie, Łężkowicach, Proszówkach, Rdzawie, Rozdzielu, Świniarowie, Tarnawie, Wiśniczu małym i Zbydniowie z poborami IV. klasy płac i wolnem mieszkaniem a względnie relutum na mieszkanie.

Podania należycie udokumentowane, zaopatrzone w przepisaną rozp. c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 19. czerwca 1900 l. 14.242 (Dz. urz. Nr. 20) tabelę kwalifikacyjną, należy wnosić przez swą władzę przełożoną do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bochni najdalej do dnia 15. maja 1901.

Kompetenci, starający się o kilka z wymienionych posad mają wnieść o każdą posadę osobne podanie, zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną.

Bochnia, dnia 11. marca 1901.

L. 607.

C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religii rzym. kat. w 4-klasowej szkole pospolitej męskiej w Samborze z obowiązkiem udzielania nauki religii w 4-klasowej szkole żeńskiej, z poborami II. klasy płac.

2. Na posadę nauczyciela religii gr. kat. w szkole 3-klasowej wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową pospolitą w Samborze z poborami II. klasy płac.

3. Na posadę nauczyciela religii mojżeszowej w 5-klasowej szkole wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasowa pospolitą w Samborze z obowiązkiem udzielania nauki religii i w drugiej 4-klasowej szkole męskiej, z poborami II. klasy płac.

4. Na posadę młodszego nauczyciela w 4-klasowej szkole pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Samborze z poborami II. klasy płac.

5. Na posady nauczycieli (lek) w szkołach 1-klasowych z poborami IV. klasy płac:

a) z językiem wykładowym polskim w Dublanach II., Radłowicach i Uhercach zapłatyńskich;

b) z językiem wykładowym ruskim w Bereźnicy, Bilince małej, Błażowie, Bukowej, Burczycach starych, Bylicach, Humieńcu, Kowenicach, Lutowiskach, Mistkowicach, Mokrzanach, Mrozowicach, Nowoszycach, Olszaniku, Oziminie, Prusach, Spryni, Stupnicy, Szadem, Torczynowicach, Torhanowicach, Waniowicach, Woli Baranieckiej, Zarajsku i Zworze.

6. Na posadę starszego nauczyciela w 2-klasowej szkole ludowej połączonej z dopełniającym kursem rolniczym w Biskowicach z poborami IV. klasy płac.

7. Na posady młodszych nauczycieli (lek) w 2-klasowych szkołach: *a)* z językiem wykładowym polskim w Sąsiadowicach i Wojutyczach; *b)* z językiem wykładowym ruskim w Kulczycach; *c)* z językiem wykładowym niemieckim w Kalinowie.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy w terminie do 15. maja b. r.

Sambor, dnia 8. marca 1901.

L. 307.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Śniatynie ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 6-klasowej męskiej w Śniatynie.

2. Na posadę starszego nauczyciela w tej szkole, z poborami II. klasy płac.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci z egzaminem wydziałowym z grupy I., z uzdolnieniem do udzielania nauki języka niemieckiego.

3. Na posadę nauczyciela religii wyznania mojżeszowego w szkołach męskiej i żeńskiej w Śniatynie, z poborami II. klasy płac.

Reflektanci na tę posadę mają się wykazać egzaminem rabinackim lub egzaminem kwalifikacyjnym do szkół ludowych i uzdolnieniem do udzielania nauki religii swego wyznania.

4. Na posadę kierownika szkoły 2-klasowej w Zabłotowie z poborami III. klasy płac i wolnem mieszkaniem.

Kandydaci na tę posadę posiadający uzdolnienie do udzielania nauki języka niemieckiego będą mieć pierwszeństwo.

5. Na posady kierowników szkół 2-klasowych w Stecowej i Zawalu z poborami IV. klasy płac i wolnem mieszkaniem.

6. Na posady nauczycieli samoistnych w szkołach 1-klasowych w Bełełui, Chlebiczynie polnym, Drahasymowie, Krasnostawcach, Lubkowcach, Nowosielicy, Orelcu, Rudnikach, Rusowie, Trościańcu, Uściu nad Prutem i w Zadubrowcach z poborami IV. klasy płac i wolnem mieszkaniem.

7. Na posady młodszych nauczycieli (lek) w szkołach 2-klasowych w Dzurowie, Iliłicach (wolne mieszkanie), w Karłowie, Podwysokiej, Rożnowie, Stecowej, Wołczkowcach i Zawalu z poborami IV. klasy płac.

W szkołach pod 1), 2), 3) i 4) jest język wykładowy polski, pod 5), 6) i 7) język ruski.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej władzy do dnia 15. maja 1901.

Śniatyn, dnia 6. marca 1901.

L. 163.

C. k. okręgowa Rada szkolna w Jaśle ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Posada nauczyciela religii rzym. kat. w 6-klasowej szkole męskiej w Jaśle z poborami II. klasy płac.

2. Posada nauczyciela religii rzym. kat w 5-klasowei szkole mieszanej w Kołaczycach z poborami IV. klasy płac z uwzględnieniem postanowienia §. 4. ustawy z dnia 22. czerwca 1899 Nr. 81 Dz. ust. i rozp. kraj. O powyższe posady mogą się ubiegać ordynowani kapłani świeccy lub zakonni.

3. Posada starszego nauczyciela w 5-klasowej szkole mieszanej w Kołaczycach.

Kompetenci z kwalifikacyą do szkół wydziałowych z I. grupy (językowo-histor.) będą mieć pierwszeństwo.

4. Posada starszego nauczyciela w 6-klasowej szkole męskiej w Jaśle z poborami II. klasy płac.

5. Posady młodszych nauczycieli lub nauczycielek w szkołach 2-klasowych z poborami IV. klasy płac w Bieździedzy (wolne mieszkanie), w Brzyskach (wolne mieszkanie), w Czermnej (wolne mieszkanie), w Osobnicy (wolne mieszkanie), w Szerzynach, w Ołpinach, w Osieku.

6. Posady nauczycieli lub nauczycielek samoistnych z poborawi IV. klasy płac w szkołach 1-klasowych, *a)* z polskim językiem wykładowym: w Bączalu dolnym, w Kontach i Załężu, *b)* z ruskim językiem wykładowym: w Grabie, w Kotani i w Świerzowej ruskiej.

Kompetenci na posady pod 4., 5. i 6. mają się wykazać egzaminem kwalifikacyjnym dla pospolitych szkół ludowych.

Podania należycie udokumentowane, zaopatrzone w tabele kwalifikacyjne i w wykazy służby prowizorycznej należy przedkładać za pośrednictwem swej władzy przełożonej najpóźniej do dnia 15. maja 1901.

Jasło, dnia 11. marca 1901.

L. 268.

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Na posadę starszego nauczyciela ewentualnie młodszego nauczyciela w 5-klasowej szkole w Borszczowie.

Kandydaci ubiegający się o posadę starszego nauczyciela, posiadający egzamin do szkół wydziałowych, będą mieć pierwszeństwo.

2. Na posadę starszego nauczyciela w 4-klasowej szkole, połączonej z dopełniającym kursem rolniczym w Jezierzanach.

3. Na posadę starszego nauczyciela w 3-klasowej szkole w Bilczu złotem.

4. Na posadę kierującego nauczyciela w 2-klasowej szkole w Paniowcach.

5. Na posady samoistnych nauczycieli (lek) w szkołach jednoklasowych: w Bielowcach, Boryszkowcach, Chudyjowcach, Chudykowcach, Horoszowie, Michałówce, Muszkarowie, Piłatkowcach, Szyszkowcach, Załuczu.

6. Na posady młodszych nauczycieli (lek): w 4-klasowej szkole w Jezierzanach, w 3-klasowych szkołach w Bilczu złotem, Iwankowie, Korolówce, Uściu biskupiem, w 2-klasowych szkołach w Cyganach, Filipkowcach, Germakówce, Głęboczku, Iwaniu pustem, Kudryńcach, Łanowcach, Łosiaczu, Muszkatówce, Niwrze, Olchowcu, Paniowcach, Szuparce, Zalesiu.

Do posad w Borszczowie przywiązane są pobory III. klasy do wszystkich innych pobory IV. klasy płac.

W szkołach w Borszczowie, Jezierzanach, Korolówce, Cyganach, Głęboczku, Muszkatówce jest wykładowy język polski, w innych ruski.

Kompetenci lub kompetentki mają wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swych władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Borszczowie w terminie do 15. maja b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Borszczowie, dnia 9. marca 1901.

L. 405.
C. k. Rada szkolna okręgowa w Limanowej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich z poborami IV. klasy płac:
1. W szkołach 1-klasowych na posady samoistnych nauczycieli (lek) w Kamienicy, w Łososinie górnej i w Roztoce.
2. W szkole 4-klasowej w Mszanie dolnej na dwie posady starszych nauczycieli (lek).
We wszystkich wymienionych szkołach językiem wykładowym jest język polski.
Udokumentowane podania, zaopatrzone w przepisaną tabelę kwalifikacyjną i w wykaz lat służby należy wnosić do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej za pośrednictwem władzy przełożonej najpóźniej do dnia 15. maja 1901.
W Limanowej, dnia 19. marca 1901.

L. 397.
C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnowie ogłasza niniejszem konkurs:
1. Na posadę nauczyciela religii izraelickiej w szkole 5-klasowej wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową pospolitą w Tarnowie, z obowiązkiem udzielania nauki religii w miarę potrzeby także w innej szkole miejscowej, z językiem wykładowym polskim i poborami II. klasy płac.
O posadę tę mogą się ubiegać kandydaci, którzy się wykażą egzaminem rabinackim lub egzaminem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych i uzdolnieniem do udzielania nauki religii swego wyznania.
2. Na posadę młodszego nauczyciela w szkole 4-klasowej męskiej im. Kościuszki w Tarnowie z językiem wykładowym polskim i kwalifikacyą dla szkół ludowych pospolitych z prawem nauczania języka niemieckiego jako przedmiotu obowiązkowego.
Z posadą tą połączone są pobory II. klasy płac.
Kandydaci na te posady mają wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem władz przełożonych do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnowie do dnia 15. maja b. r.
Tarnów, dnia 11. marca 1901.

L. 229.
Celem obsadzenia stałych posad nauczycielskich rozpisuje się konkurs:
1. Na posadę nauczyciela starszego w szkole 5-klasowej mieszanej w Tyczynie z poborami III. klasy płac. Kandydaci z egzaminem do szkół wydziałowych będą mieli pierwszeństwo;
2. Na posady nauczycieli młodszych w szkole 5-klasowej mieszanej w Tyczynie z poborami III. klasy płac i w szkole 4-klasowej mieszanej w Głogowie z poborami IV. klasy płac.
3. Na posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych w Chmielniku, Budach i Palikówce.
4. Na posady nauczycieli młodszych w szkołach 2-klasowych w Łące, Swilczy i Budziwoju.
Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem swej przełożonej władzy w terminie do dnia 15. maja 1901.
Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Rzeszów, dnia 10. marca 1901.

L. 525.
C. k. Rada szkolna okręgowa w Starym Samborze ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady nauczycielskie:
1. Na posadę nauczyciela religii gr. kat. w 5-klasowej szkole mieszanej w Starym Samborze.
O posadę tę mogą się ubiegać księża ordynowani świeccy i zakonni a przywiązane są do niej pobory służbowe III. klasy płac z uwzględnieniem postanowienia §. 4. ustawy z dnia 22. czerwca 1899 Nr. 81 Dz. ust. i rozp. kraj.
2. Na posady w szkołach 1-klasowych z językiem wykładowym ruskim, w Biliczu, Hołowiecku, Koniowie, Leninie wielkiej, Łużku górnym, Mszańcu, Rosochach, Strzelbicach, Suszycy rykowej, Topolnicy, Tysowicy, Strzyłkach, Woli koblańskiej, i Wołczy dolnej z poborami IV. klasy płac.
Nauczyciele starsi służbą a obarczeni rodziną mogą przy nominacyi otrzymać wyższy stopień płacy.
Ubiegający się o powyższe posady winni należycie udokumentowane podania wnosić za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Starym Samborze najpóźniej do dnia 15. maja 1901.
Stary Sambor, dnia 16. marca 1901.

Upadłości.

L. cz. IV. 610/1 (3) [2865]
Na wniosek p. dr. Szłapy jako zarządcy masy konkursowej Michała Doryka sprzedawane będą dnia 17. kwietnia 1901 i dni następne zawsze od godziny 9 przed południem w Lubaczowie w drodze publicznej licytacyi wszelkie do tej masy konkursowej należące przedmioty jak towary kolonialne urządzenia sklepowe, wina i urządzenia kuchenne.
Przedmioty te można oglądać w dniach przetargu na miejscu w Lubaczowie za zgłoszeniem się u p. zarządcy tej masy konkursowej.
Cenę wywołania stanowić będzie cena szacunkową.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lubaczów, dnia 1. kwietnia 1901.

L. cz. V. 3/97 (18) [2846]
C. k. Sąd obwodowy jako konkursowy w miejsce c. k. Sędziego powiatowego Pana Jabłońskiego ustanawia c. k. Sekretarza sądowego P. Jaworskiego w Krośnie komisarzem konkursu Jana Budka.
Jasło, dnia 23. lutego 1901.

Kuratele.

L. cz. A. I. 312/00 (3) [2795 3—3]
Jakób Czyżycki z Witowic dolnych uznany został za umysłowo niedołężnego.
Kurator Jan Czyżycki z Witowic dolnych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 12. grudnia 1900.

Wyroki prasowe.

Ч. Pr. 61/1 (2) [2890]
ОГОЛОШЕНЄ!
В Імени Єго Величества Цїсаря!
Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас. що зміст артикулу уміщеного в числі 6 і 7. часописи: „Комар" з дня 1 цьвітня 1901 під написею: „В альбом Бобжиньскому" містит в собі знамена провини з §. 300 зк. і прото управедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеі часописи.
В наслідок того рішеня зборонене єсть дальше ширене тохо артикулу а забраний наклад має бути знищений.
Львів, дня 6. цьвітня 1901.

Ч. Pr. 58 1 (2) [2889]
ОГОЛОШЕНЄ!
В Імени Єго Величества Цїсаря!
Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37. зак. прас., що зміст артикулу уміщеного в числі 65 часописи: „Руслан" з дня 3 цьвітня 19 1 під написею: „З Країни нужди і здирства" містит в собі знамена провини з §. 300 зк. і прото управедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеі часописи.
В наслідок того рішеня зборонене єсть дальше ширене того артикулу а забраний наклад має бути знищений.
Львів, дня 6. цьвітня 1901.

L. cz. Pr. 1/01 (2) [2872]
OGŁOSZENIE
W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu dla spraw prasowych orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k., że cała treść artykułu umieszczonego w Kronice Nr. 26, czasopisma „Echo przemyskie" z dnia 31. marca 1901 pod napisem „Maltretacya" zawiera znamiona występku z §§. 491 i 492 u. k. i według art. V. ustawy z 17. grudnia 1862 Nr. 8. Dz. p. p. z roku 1863 jakoteż że przez umieszczenie tego artykułu popełniono także przekroczenie z §§. 22 ustawy prasowej.
Usprawiedliwioną zatem jest konfiskata tego numeru czasopisma „Echo przemyskie" przez c. k. Prokuratoryę Państwa zarządzona.
W skutek tego wbronionem jest dalsze jego rozpowszechnienie a zabrany nakład ma być zniszczony.
Przemyśl, dnia 4. kwietnia 1901 r.

Zl. 73. [2652]
Das k. k. Landes als Preßgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnisse vom 23. März 1901, Pr. VIII. 2/1, die Weiterverbreitung der Nummer 65 der Zeitschrift: „Salzburger Volksblatt" vom 20. März 1901 wegen des Artikels: „Starke Belastungsproben" in der Stelle von „Brauchen wir Deutsche" bis „auch das noch" nach §§. 300 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26. März 1901, Pr 78 1, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift: „Radikalni listy" vom 20. März 1901 wegen des Artikels: „Na obranu bezpecnosti a cti obcanske" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26. März 1901, Pr. 79/1, die Weiterverbreitung der Nr. 27 der Zeitschrift: „Drevodelnik" vom 25. März 1901 wegen der Stellen von „Byl jsem u hulanskeho pluku" bis „muj pevny umysl" und von „Dekovali mi se sizemi" bis „militarismu" des Feuilletons: „Deserter" nach §. 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 26. März 1901, Pr. 15/1, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Budivoj" vom 22. März 1901 wegen der Stelle von „Presvedcili jsme se" bis „vystavky ceskych vyrobku" des Artikels: „Vystavka ceskych vyrobku v Lisove"; von „Tak je to v poradku" bis „novinarske clanky" des Artikels: „vyprask nemeckych provokateru" und von „Spravni soud vsak" bis „senat brdym" des Artikels: „Spravni soud ceskemu zkolstvi" nach §§. 302, 305 und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 26. März 1901, Pr. 5/1, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Evangelicky Cirkevnyk" Heft vom März 1901 wegen des Artikels: „Ve Spanelsku svita" nach §§. 302 und und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 26. März 1901, Pr. 19/1, die Weiterverbreitung der Nummer 24 der Zeitschrift: „Freigeist" vom 22. März 1901 wegen der Stelle von „Ehrennothwehr des oft" bis „der Herren Officiere"; von „der heimtückische, bübische" bis „in frischester Erinnerung"; von „Kartellträger" bis „Knechte"; von „Die" bis „Flegelei"; von „die Begründung" bis „Benehmens"; von „Im Mittelalter als" bis „undenkbar gewesen" des Artikels: „Zwei Militär-Processe" nach Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Iglau hat mit dem Erkenntnisse vom 26. März 1901, G. Z. Pr. 5/1 die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Straz" vom 22. März 1901 wegen des Artikels: „Hlasy z Hane" (Stimmen aus der Hanna) nach §. 302 St. G. verboten.

Zl. 74. [2669]
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 27. März 1901, Pr. V. 44 1, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Pfeile aus der Ebernburg" vom 20. Lenz 1901 wegen des Artikels: „Deutsches Glaubensthum" von „aus der Verderbnis" bis „Religion" und von „und so die äußerliche" bis „verewigt"; wegen des Artikels: „Die Kirche als politische Werkstätte" von „Nebensache ist" bis „weltliche Macht": wegen des Artikels: „Papstbilder" von „Der Nachfolger Leo VIII." bis „im Lande zu behalten"; wegen des Artikels: „Beichtgroschen" von „daß ohne Geld" bis „bricht es zusammen"; wegen des Artikels: „Eine Stimme aus Brasilien" von „Jetzt, wo die Jesuiten" bis „Verdummung aussetzt"; wegen des Artikels: „Ein Beispiel liguorischer Beichtpraxis" von „die Klerikalen sind sehr entrüstet" bis „weiß, was er sagt", nach §§. 122 lit. b, 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27. März 1901, Pr. 80/1, die Weiterverbreitung der Nr. 69 der Zeitschrift: „Remeslnicko-zivnostenske Noviny" vom 25. März 1901 wegen der Stellen von „Nyni se chlapec" bis „za cele svazky" des Artikels: „Zmizely dvouletý kresten sky chlapec" bis nach §. 302 St. G. und von „dnes jest zid" bis „primo privilegovani" des Artikels: „Odsouzeny zid" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 27. März 1901, Pr. IV. 17/1, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift: „Polaban" vom 23. März 1901 wegen der Stelle von „Nepokladame" bis „pravem" und von „Ponevac" bis „vyhovuje" des Artikels: „Konfiskace. Cislo 6 Ceskeho Venkova" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Bezirks- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 21. März 1901, U. 29/1, die Weiterverbreitung der im Verlage der Buch- und Kunstdruckerei J. Steinbrenner in Winterberg herausgegebenen, nicht periodischen Druckschrift: „Gemüthlicher Erzähler, Großer illustrirter Haus- und Familienkalender für das Jahr 1901" wegen der von Seite der ungarischen Apotheker Ludwig Bertes in Lugos Joseph Schneider in Rosicza K. Rogatsy in Groß-Kikinda, Erényi Béla in Szabadszállás und Karl Hoffenreich in Baja veröffentlichten Inserate, insoweit hiemit Arznei und kosmetische Mittel angepriesen werden, nach §. 5 und 345 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 27. März 1901, Pr. 24/1, die Weiterverbreitung der Nr. 12 der Zeitschrift: „Nase Snahy" vom 22. März 1901 wegen der Stelle von „Vzdyt prave" bis „to zde nejde" des Artikels: „Normalni pracovni doba pro horniku jest osmihodinova" nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 27. März 1901, Pr. IV. 18/1, die Weiterverbreitung der nicht periodischen, weder mit Namen des Druckers noch des Druckortes versehenen, in der Form einer Ansichtskarte vorliegenden Druckschrift, welche eine entkleidete, namentlich nur mit einem vollkommen durchsichtigen Florhemde versehene, bei einer Boudoir-Portiere stehende Frauensperson darstellt, nach §. 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 27. März 1901, Pr. 23/1, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Nova Doba" vom 23. März 1901 wegen der Stelle von „V tom rozruchu" bis „vyboru strany" des Artikels: „Confiteor", dann wegen des ganzen Artikels: „Soudruh Sitz trestne—propusten" nach §§. 300 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 27. März 1901, Pr. 5/1, die Weiterverbreitung der Nr. 13 der Zeitschrift: „Jihocesky delnik" vom 22. März 1901 wegen der Stelle von „My tomu ovsem" bis „bylo dokazano" des Artikels: „Zpravy politicke. Domaci" nach §. 491 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Zl. 75. [2721]
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 28. März 1901, Pr. 82 1, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Ernst Edler von der Planitz, Denkschrift der Baronin Vetsera über die Katastrophe in Mayerling und den dabei erfolgten Tod ihrer Tochter Mary Vetsera. 2. Auflage. Berlin. Verlag von A. Piehler u. Co." wegen des Gesammtinhaltes nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 28. März 1901, Pr. 16/1, die Weiterverbreitung der Nr. 25 der Zeitschrift: „Budweiser Zeitung" vom 26. März 1901 wegen der Stelle „Derselbe hatte die Transportrechnung" bis „China hat" des Artikels: „Neuhaus, 24. März (Selbstmord eines Corporals)", dann wegen des Artikels „Neuhaus, 24. März (Wie ein czechisches Unternehmen von deutschen Bauern unterstützt wird)" nach §. 491 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 28. März 1901, Pr. 24/1, die Weiterverbreitung der Beilage zur Nummer 12 der Zeitschrift: „Hlasy z Hane" vom 23. März 1901 wegen des Artikels: „Po stope tleho činu" nach §. 302 u. 308 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 28. März 1901, Pr. 25/1, die Weiterverbreitung der Nr. 24 der Zeitschrift: „Hlasy z Hane" vom 23. März 1901 wegen des Artikels: „Zahadna udalost" nach §§. 302 und 308 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 28. März 1901, Pr. 26/1, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Deutsche Stimmen aus Mähren" vom 24. März 1901 wegen der Stelle von „Der Letztere wies" bis „Marktplatz zu senden" von „Der würdige Gendarm" bis „sich endlich hiezu", von „Was die merkwürdige" bis „Aufstellung eines Postens" und von „Und daß auch Gendarmerie" bis „Behörden zurückzuführen" des Artikels: „Zur Boycottbewegung" nach §. 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 34.124. [2787 3—3]

OGŁOSZENIE.

Ustanowienie jezdnego pocztowego na czas od 1go kwietnia do końca września 1901.

Jezdne od konia i miryametra ustanawia się na czas od 1-go kwietnia do końca września 1901 jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdę ekstra pocztą Kor.	h.	Za jazdę zwyczajną pocztą Kor.	h.
Brzeżany, Kołomyja, Złoczów	1	88	1	57
Czortków, Lwów, Przemyśl, Sambor, Stanisławów, Tarnopol, Żółkiew	1	94	1	62
Rzeszów, Stryj	2	02	1	68
Nowysącz, Sanok, Tarnów	2	05	1	71
Kraków - Wadowice	2	12	1	77

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miryametr. Czesne dla pocztyliona i należytość za smarowanie woza pocztowego pozostają niezmienione.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.
Lwów, dnia 1. kwietnia 1901.

L. cz. C. 51/1 (1) [2828 2—3]

Przeciw Annie z Englów Mazur której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Janowie przez Wasyla Łopuszańskiego i tegoż żony Magdaleny z Uchaczów Łopuszańskiej pozew o uznania prawa własności do parcel grunt. lk. 255, 256, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2251, 2252 gm. kat. Wielkopole i lk. 693 gm. Stawki.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 29. kwietnia 1901.

Celem strzeżenia praw Anny z Englów Mazur ustanawia się p. dr. Abrahama Wiesenberga c. k. Notaryusza w Janowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Janów, dnia 13. marca 1901.

L. cz. E. 42/1 (1) [2779 3—3]

Przeciw Piotrowi Jurasowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Frysztaku przez Bronisławę Janikową pozew o 1000 K.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 10. maja 1901, godzinę 10. rano.

Celem strzeżenia praw Piotra Jurasa, ustanawia się p. Józefa Jurasa w Pułankach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Frysztak, dnia 29. marca 1901.

L. cz. C. I. 62/1 (1) [2799 3—3]

Przeciw Krystynie Beck, Teresie Fritsch, Franciszkowi Trichtlowi, Katarzynie Schmidt, Karolowi Göblowi, Filipowi Beck Frydryka, Zuzannie Gläser i Eugenii Beck, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Śniatynie przez Towarzystwa zaliczkowego w Śniatynie pozew o zniesienie współwłasności realności wyk. hip. 3 dziel. I. ks. gr. gm. kat. Śniatyn.

Ma podstawie pozwu wyznaczono termin w sądzie tutejszym w biurze Nr. 1 na dzień 18. kwietnia 1901 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanych, ustanawia się pana adw. dr. Wilhelma Rosenbecka w Śniatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Śniatyn, dnia 1. kwietnia 1901.

L. cz. T. 15/1 [2453 3—3]

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI. w Krakowie zarządzając na prośbę Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie, oraz Adama Łuckiego postępowanie celem umorzenia rzekomo zaginionej policy, wystawionej dnia 15. kwietnia 1880 przez Dyrekcyę Towarzystwa wzajemych ubezpieczeń w Krakowie na imię Adama Łuckiego, opatrzonej Nr 9369 tabl. I. i II. opiewającej na kapitał pośmiertny w kwocie 4000 zł. a. w. płatny po śmierci zabezpieczonego jego dzieciom zawiadamia każdego, komu na tem zależeć może, że powyż wzmiankowana polica po upływie 1 roku 6 tygodni i 3 dni licząc od ostatniego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej na ponowne żądanie proszących za umorzoną uznaną zostanie, jeśli w ciągu tego czasu nikt żadnych praw do tej policy nie zgłosi w tut. sądzie.

C. k Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 3. marca 1901.

L. cz. T. 19/1 (1) [2454 3—3]

C. k. Sąd krajowy cywilny Oddział VI. w Krakowie, zarządzając na prośbę Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, oraz Józefa Makoscha, postępowanie celem umorzenia rzekomo policy, wystawionej przez Dyrekcyę Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie na imię Józefa Makosch opatrzonej Nr. 5508 Tabl. VII. z dnia 1. stycznia 1884 opiewającej na kapitał pośmiertny w kwocie 2000 Koron, płatny okazicielowi policy zawiadamia każdego, komu na tem zależeć będzie może, że powyżej wzmiankowana polica po upływie 1 roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od ostatniego ogłoszenia tego edyku w Gazecie Lwowskiej na ponowne żądanie proszących za umorzoną uznaną zostanie jeżeli w przeciągu tego czasu nikt żadnych praw do tej policy nie zgłosi, w tut. sądzie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 8. marca 1901.

L. cz A. 315/00 (2) [2491 3—3]

Paraszka z Onyszków Radecka zmarła w Łomnie dnia 2. czerwca 1878 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

O tem zawiadamia się nieznanych z życia i miejsca pobytu Iwana i Senię Radeckich z wezwaniem by w ciągu roku, zgłosili się gdyż inaczej przewód spadkowy będzie przeprowadzony z ich kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Turka, dnia 14. lipca 1900.

L. cz. A. 205/00 (22) [2490 3—3]

Niżej wyrażony Sąd zawiadamia, że Süskind Hoffman dnia 30. stycznia 1847 bez testamentu w Tyśmienicy zmarły pozostawił krewnych z ustawy do jego spadku konkurujących: Esterę Freud false Goldbaum, Schlemcie Freud false Goldbaum, Feige Aszkanazy zam. Kohn, Mojżesza Lustmana, Esterę Samet zam. Roller, Dwojrę Samet zam. Rossler, Gittlę Freud, Mojżesza Freuda, Leę Freud, Jakóba Freuda i Jośla Freuda.

Gdy miejsce ich pobytu nie jest znanem wzywa się ich, by przeciągu roku licząc od daty edyktu, w sądzie się zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, inaczej bowiem przewód spadkowy zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Leonem Morgensternem w Tyśmienicy dla nich ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tyśmienica, 23. lutego 1901.

L. cz T. 14/1 (2) [2455 3—3]

C. k. Sąd krajowy cywilny Oddział VI. w Krakowie zarządzając na prośbę Lipmanna Wienera postępowanie celem umorzenia rzekomo zaginionej książeczki wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie Nr. 9333 oznaczonej na nazwisko „Lipmann Wiener“ wystawionej, na kwotę 158 K 42 h opiewającej, zawiadamia każdego, komu na tem zależeć może, że powyżej wzmiankowana książeczka wkładkowa po upływie 1 roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od ostatniego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej, na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznaną zostanie, jeśli w przeciągu tego czasu nikt żadnych praw do tej książeczki nie zgłosi w tut. Sądzie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 7. marca 1901.

L. cz. Cg I. 54/1 (3) [2845]

Przeciw Adeli z Wielejewiczów Fulińkiej której miej ce pobytu jest nieznane, wniesła do tut. sądu niel. Glińska zam. Komen przez adw. Dr. Rawicza w Brzeżanach dnia 6. marca 1901 do l. cz. Cg. I. 54/1 (1) pozew o uznanie ts. wyroku z 19. października 1900 l. cz. Cg. I. 130/00 (4) za nieważny itd.

Na podstawie powyższego pozwu została na dzień 19. kwietnia b. r. wyznaczona I. audyencya.

Celem strzeżenia praw z miejsca pobytu nieznanej pozwanej ustanawia się pana. dra Schätzla adw. w Brzeżanach kuratorem, który zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo dopóki, ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Brzeżany, dnia 2. kwietnia 1901.

L. cz. Prez. 506. 18 P/1. [2844 1—3]

Jego Ekselencya Pan Prezydent c. k. sądu krajowego we Lwowie zamianował dla 2-iej zwyczajnej, dnia 10. czerwca 1901 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencyi sądów przysięgłych dla c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach c. k. Radcę Dworu jako Prezydenta sądu obwodowego Willibalda Pussnigga Przewodniczącym, zaś c. k. Wiceprezydenta sądu obwodowego Józefa Heldenburga i c. k. Radców sądu krajowego Macieja Kaszewkę, Jana Jaworskiego, Karola Czerneckiego i Tytusa Siengalewicza zastępcami Przewodniczącego sądów przysięgłych.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 4. kwietnia 1901.

L. cz. Cg. I. 101/01 (1) [2900 1—3]

Przeciw p. Perli Bandler, żony Mendla Bandlera prywatyzującej w Stanisławowie, tudzież drowi Janowi Piszczakowi i Maryi Jurewicz, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez p. Ludwika Horodyskiego właściciela dóbr w Kolendzianach, pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 985 ks. gr. gm. kat. Stanisławów objętej przez sprzedaż takowej.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 17. kwietnia 1901 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 6.

Celem strzeżenia praw dra Jana Piszczaka i Maryi Jurewicz, ustanawia się p. dra Zdzisława Słotwińskiego adw. w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie dra Jana Piszczaka i Maryę Jurewicz w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Stanisławów, dnia 29. marca 1901.

L. cz. IV. 98 34/95 [2535 1—3]

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie zawiadamia w sprawie sprostowania inwentarza po Agnieszce Skrabek niewiadomych z miejsca pobytu Annę Wysocką, Jana Skrabek, i Maryę z Leibertów Skrabek że ustanowiono dla nich kuratora w osobie adw. dr. Bilika we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy cyw. Oddział VII.
Lwów, dnia 16. marca 1901.

L. cz. A. 114/00 (3) [2567 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że Abraham Maier zmarł dnia 8 stycznia 1900 w Bóbrce bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu ustawowej spadkobierczyni Jachwety z Majerów zam. Königsberg nie jest znanem, wzywa się ją, aby w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu zgłosiła się w sądzie i wniosła oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Judą Herschem Windem z Bóbrki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bóbrka, dnia 28. sierpnia 1900.

L. cz. C. II. 70/01 (1) [2881]

Przeciw masie spadkowej śp. Maryanny 1o Mrózek, 2o Watycha tj. Ewie Mikołajskiej w Nowym Targu i niewiadomym z miejsca pobytu Wojciechowi Mrózek i Katarzynie Zubek, wniesionym, został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Józefa Watychę w Nowym Targu pozew o 364 koron.

Na podstawie pozwu de prās. 19. marca 1901 C. II. 70/01 wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 15. kwietnia 1901.

Celem strzeżenia praw niewiadomych z miejsca pobytu Wojciecha Mrózka i Katarzyny Zubek, ustanawia się p. Michała Bryniarskiego w Nowym Targu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tych pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nowy Targ, dnia 19 marca 1901.

L. cz. 48. [2706 1—3]

P. Dr. Józef Kohn adwokat w Samborze zamierza przesiedlić się ze Sambora do Rudek.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Sambor, dnia 30. marca 1901.

L. cz. Cw. 430/1 (1) [2541]

Przeciw Iwanowi Budurowicz, Stefana z Berezowa niznego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez Anerla Ratha pozew o 300 K.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Budorowicza Stefana, ustanawia się pana adw. dr. Dudykiewicza, w Kołomyi, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.
Kołomyja, dnia 16. marca 1901.

L. cz. Firm. 349 poj. III. 109 [2534]

Ogłoszenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „Pierwsza lwowska fabryka wody tlenowej „Oxygen“ N. Gelobter“, po niemiecku: „Erste Lemberger Sauerstoffwasser Fabrik „Oxygen“ N. Gelobter“, została dnia 9. marca 1901 wpisaną do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych i że przytem uwidoczniono, że właścicielem firmy jest Nachman Gelobter we Lwowie, który firmę w ten sposób podpisywać będzie, że pod brzmieniem firmy położy swój podpis „N. Gelobter“.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.
Lwów, dnia 11. marca 1901.

L. cz. Firm. 23/1 stow. II. 210 [2543]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że wskutek odezwy c. k. sądu powiatowego w Stanisławowie oddział V. zostaje wpisane w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Bank handlowy w Stanisławowie w likwidacyi“, że w sprawie egzekucyjnej Taube Schami przeciw temuż Bankowi o 295 K 72 h. wskutek uchwały z dnia 31. października 1900 E. V. 2424/00 (4) został dozwolony przymusowy zarząd interesów tejże firmy, i że zarządcą ustanowiono Salamona Flintensteina.

Stanisławów, 11. lutego 1901.

L. cz. Firm. 50 stow. II. 834 [2562]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że uskuteczniono w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Spółka oszczędności i pożyczek w Radomyślu“ wykreślenie Jana Piżnieńskiego jako przełożonego zarządu i Floryana Bielata jako członka zarządu i wpisanie w ich miejsce Piotra Kality jako przewodniczącego, Antoniego Jarosza, rzeźnika w Radomyślu, jako zastępcy przewodniczącego, a Wincentego Dąbrowskiego murarza w Radomyślu, jako członka zarządu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 6. marca 1901.

L. cz. E 149/1 (4) [2582]

Jędrzejowi i Rozalii Stolarczykom w Malejowy w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Jordanowie przeciw Jędrzejowi Stolarczykowi i spóln. o sprzedaż realności ma być doręczoną uchwała z dnia 12. lutego 1901 l. cz. E. 149/1 (5), którą dozwolono sprzedaży ich realności objętych lwh. 80 i 1/2 lwh. 181 ks. gr. gm. Malejowa.

Ponieważ niewiadomo gdzie Jędrzej i Rozalia Stolarczykowie przebywają ustanawia się w celu strzeżenia ich praw, kuratora w osobie Pana Stanisława Ziobrowskiego, podwójciego w Malejowy.

Tenże kurator zastępywać będzie zobowiązanych w tej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jordanów, dnia 18. marca 1901.

L. cz. Firm. 42/1 spółk. I. 160 [2573]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejestru dla spółek zarobkowych przy firmie „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Jaśle, stowarzyszenia zarejestrowane z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną“:

1) że w miejsce dyrektora M. W. Oberländera wybrany został dyrektorem Towarzystwa Izak Juda Rubel właściciel dóbr w Sobniowie,

2) że prokura Towarzystwa została udzieloną urzędnikowi Towarzystwa Michałowi Rapaportowi w Jaśle, nakoniec

3) że firmę Towarzystwa podpisywać będą prokurzysta i dyrektor w ten sposób, iż pod stampilią firmy umieszczą swe podpisy pp. Michał Rapaport, Izak Juda Rubel.

C. k Sąd obwodowy Oddział IV.
Jasło, dnia 9. marca 1901.

L. cz. Wyk. II. 4/1 [2593]

W sprawie sprostowawczej odnośnie do arkusza zgłoszeń Nr. 56/00 gminy Lutcza ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Nostra kuratora w osobie Kazimierza Szurleja wójta w Lutczy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Strzyżów, dnia 18. marca 1901.

L. cz. Cg. I. 17/1 (4) [2601]

Przeciw niewiadomemu z pobytu pozwanemu Ignacemu Jurskiemu wnieśli Józef Johannes i Hersch Lambek kupcy w Gorlicach przez adwokata dr. Hermana Mütza w Tarnowie skargę o zapłacenie 9036 koron 80 hal. zpn.

Pierwsza audyencya odbędzie się 3. kwietnia 1901 przed południem o godzinie 9 do tego sądu, biuro Nr. 14.

Ustanowiony dla strzeżenia praw Ignacego Jurskiego kurator adw. dr. Emil Psarski w Tarnowie będzie go zastępywał dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 16. marca 1901.

L. cz. E. 393/1 (2) [2624]

Iwanowi Wintoniak Iwana z Myszyna, sprawie toczącej się przed c. k. sądem tut. przeciw niemu o zniesienie spółwłasności etc. ma być doręczoną uchwała z dnia 12/3 1901 l. cz. E. 393/1 (1), którą dozwolono licytację nowo utworzonego ciała hip. l. 903 kg. gk. Muszyn objętego Wasyla Wintoniaka Iwana w 2/5 zaś Iwana Wintoniaka Iwana w 3/5 częściach własnego.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Iwan Wintoniak Iwana przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie pana Fedora Huculaka, wójta w Myszynie.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż nieobecnego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Peczeniżyn, dnia 20. marca 1901.

L. cz. Firm. 396 sp. III. 207 [2659]

Ogłoszenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „Drukarnia M. Schmitta i Spółki we Lwowie“ została dnia 15. marca 1901 wpisaną do rejestru handlowego dla firm spółkowych i że przy tem uwidoczniono, że główną siedzibą firmy jest Lwów, że jawnymi spólnikami są: Jan Henryk Mieczysław Schmitt, współwłaściciel czasopisma „Dziennik polski“ we Lwowie i dr. Piotr Kazimierz Ostaszewski-Barański współwłaściciel i redaktor czasopisma „Dziennik polski“, że do zastępstwa spółki upoważniony jest Jan Henryk Mieczysław Schmitt, który firmę w ten sposób podpisywać będzie, że pod brzmieniem firmy podłoży podpis M. Schmitt“, że spółka zawartą została i rozpoczęła swą czynność 1. października 1896, że wreszcie przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie przedsiębiorstwa drukarskiego.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.

Oddział IV.

Lwów, dnia 16. marca 1901.

L. cz. Firm. 238/1 stow. I. 675. [2670]

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza, że w rejestrze dla Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano przy firmie: „Związek handlowo przemysłowy katolickich krawców w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na nadzwyczajnem ogólnem zgromadzeniu członków tego stowarzyszenia uchwalono zmianę statutu, a mianowicie uchwalono; 1) że w §. 5 statutu w ustępie 5. słowa: „tylko trzy pierwsze udziały, każdy po jednym głosie“ mają być wykreślone, a natomiast ustęp ten ma opiewać: W związku wolno członkowi złożyć dowolną ilość udziałów, prawo jednak głosu na zgromadzeniach daje temu samemu członkowi pierwszy pełno wpłacony udział na 100 K jeden głos, każde dwa następne pełno wpłacone udziały aż do jedenastego włącznie po jednym głosie, każde pięć następnych pełno wpłaconych udziałów od dwunastego począwszy aż do trzydziestego szóstego włącznie po jednym głosie, udziały złożone po nad trzydzieści sześć udziałów nie dają żadnego głosu; 2) że ustęp 11. paragrafu 13. statutu wykreślony zostaje, zaś ustęp 4. tegoż paragrafu zmieniony zostaje w ten sposób, że ogłoszenia o odbyć się mającem walnem zgromadzeniu zamieszczone będą w jednym z dzienników krakowskich, a członków w Krakowie zamieszkałych może Dyrekcya także okólnikiem zawiadomić; 3) że w ustępie 3. paragrafu 20. wyrazy: „albo też doręczane pisemnie każdemu z członków, lub ogłaszane plakatami“, wykreślone zostają

Kraków, dnia 8. marca 1901.

L. cz. Firm. 240/1 stow. I. 535 [2608]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza, że w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano przy firmie: „Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności w Skawinie“ stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na ogólnem zgromadzeniu tego towarzystwa w dniu 27. stycznia 1901, wybrani zostali dyrektorami towarzystwa: Stanisław Nawrat, Stanisław Mroczkowski, i Franciszek Piwowarczyk, zastępcami zaś Władysław Czapkiewicz i Wincenty Cichocki, wszyscy w Skawinie zamieszkali.

Zarazem poleca wykreślenie z rejestru handlowego nie urzędujących teraz członków dawnej dyrekcyi jako to: Albina Kollorosa, Jakóba Krawczyka, Pawła Kozłowskiego, Wojciecha Bieniasza, Bolesława Bieńkowskiego i Stanisława Czaję.

Kraków, dnia 15. marca 1901.

L. cz. Dh. 2/1 [2674]

Nieobecnemu Mordkowi Stein, przedtem właścicielowi realności w Kołomyi, ma być doręczona uchwała tabularna tutejszego sądu z 13. stycznia 1900 l. cz. 33/00 zezwalająca na intabulacyę prawa własności 2/4 części realności wyk. hip. l. 543 ks. gr. dla V. dzielnicy miasta Kołomyi na imię Mordka Stein wpisanych, na rzecz Scheindli Feigenbaum i Mechla Stein.

Celem strzeżenia praw nieobecnego, ustanawia się kuratorem adw. dr. Wieserberga w Kołomyi, który zastępywać go będzie, dopokąd w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 25. stycznia 1901.

L. cz. Firm. 11/1 społ. I. 245 [2676]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie, oddział II. ogłasza, że do rejestru dla jawnych spółek została wpisaną firma „Adlersberg et Mosner“. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest handel drzewem w Maniawie ze siedzibą w Stanisławowie, rozpoczęte 1. stycznia 1901, na czas nieoznaczony. Spólnikami są: Bernard Adlersberg i Moses Mosner, a do zastępstwa i podpisywania są obaj razem uprawnieni, a takowe uskuteczniać będą w ten sposób, że pod stampilią lub wypisaną firmą, każdy umieści własnoręczny podpis.

Stanisławów, dnia 28 stycznia 1901.

L. cz. Cw. 339/1 (2) [2680]

Przeciw nieobecnemu Józefowi Miłosiowi przedtem w Pławiu, wniósł Jan Słupiński skargę o 2400 K.

Na podstawie tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z 9. marca 1901 Cw. 339/1 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem, adw. dr. Rost w Tarnowie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, 27. marca 1901.

L. cz. Firm. 31/1 stow. I. p. 16 [2681]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisać do rejestru dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo Oszczędności i pożyczek w Oświęcimiu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, że wskutek wygaśnięcia mandatów członków dyrekcyi wybrani zostali przez radę zawiadowczą w dniu 25. stycznia 1901, a przez walne zgromadzenie w dniu 21. lutego 1901 zatwierdzeni na członków Dyrekcyi dotychczasowi dyrektorowie: Edward Jaśkiewicz, Jan Maykowski a w miejsce ustępującego dyrektora Franciszka Knihinickiego, Józef Zabrzeski, wszyscy w Oświęcimiu zamieszkali.

Wadowice, 22. marca 1901.

L. cz. IV. 291/95 (4) [2687 1—3]

C. k. Sąd powiatowy Oddział III. w Busku podaje do wiadomości, że Jan Anklewicz zmarł z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia dnia 17. listopada 1895 w Kupczu.

Gdy miejsce pobytu Józefa Anklewicza nie jest znanem, wzywa się go, aby w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosił się w sądzie i wniół oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie przewód spadkowy zostanie przeprowadzonym ze zgłaszającymi się tylko spadkobiercami i z ustanowionym dla nieznanego z miejsca pobytu kuratorem Mykietę Kucko w Kupczu.

Busk, dnia 18. stycznia 1901.

L. cz. Firm. 217/1 pojed. III. 83. [2667]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza, że w rejestrze dla firm pojedyńczych wpisano firmę: „Leon Kurkiewicz budowniczy i właściciel fabryki dachówek cementowych w Prądniku czerwonym“ której używać będzie Leon Aleksander 2 im. Kurkiewicz jako właściciel fabryki dachówek cementowanych w Prądniku czerwonym, podpisując takową: „Leon A. Kurkiewicz“.

Kraków, dnia 8. marca 1901.

L. cz. Firm. 353/00 spół. I. 243 [2678]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie Oddział II. ogłasza, że wpisano do rejestru dla jawnych spółek handlowych firmę: „Dom komisowy B. Triebfeder i W. Halberthal w Stanisławowie z tem, że Berl Triebfeder i Wolf Halberthal są właścicielami takowej i że takową obaj spólnie własnoręcznie B. Triebfelder i W. Halberthal podpisywać będą.

Stanisławów, dnia 17. stycznia 1901.

L. cz. Firm. 345/00 spół. I. 241. [2679]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie, oddział II. ogłasza, że wpisano do rejestru dla spółek handlowych firmę: „Karol Sanheim i żona, młyn amerykański w Kałuszu“ z tem, że właścicielem takowej są Karol Sanheim i tegoż żona Elżbieta Sanheim ur. Krämer i że firmę tę karol Sanheim podpisywać będzie „Karol Sanheim i żona“.

Stanisławów, dnia 17. stycznia 1901.

L. cz. Firm. 258/1 poj. III. 87. [2669]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie ogłasza że w rejestrze dla firm pojedyńczych wpisano firmę „Lewek Mandelbaum“, której używać bedzie Lewek Mandelbaum jako właściciel handlu towarów mieszanych i sprzedaży trunków w Trzebini podpisując firmę tę imieniem i nazwiskiem swoim.

Kraków, dnia 15. marca 1901.

Doniesienia prywatne.

Eisenbahn Lemberg-Bełżec (Tomaszów).

[2920 1—2]

Lieferungs-Vergebung

vom 1500 m³ Brennholz i Scheitern, welche auf einer oder mehreren Stationen der eigenen Bahn exclusiwe der Station Lemberg, bis längstens Ende September d. J. abzuliefern sind.

Die qualitative und quantitative Uebernahme findet nur auf Stationen der eigenen Bahn statt.

Die diesbezüglichen Offerte, welche auf Grund der bei den k. k. österr. Staatsbahnen geltenden Bedingnissen für Liefergeschäfte zu stellen sind, haben die Bezeichnung der Holzgattung und der aufzuliefernden Quantität zu enthalten und sind franco und versiegelt, mit der Aufschrift „Offert für Lieferung von Brennholz“ versehen, im Gesellschaftlichen Bureau in Wien, I Elisabetbstrasse Nr. 2 bis längstens 23. April d. J. einzureichen.

Den Offerten ist ein Vadium in Baaren oder in zum Tagescurse berechneten pupillarsicheren Wertheffecten in der Höhe von 5% des Lieferungswerthes beizuschliessen.

Die Gesellschaft behält sich das Recht vor, das ganze von einzelnen Offerenten angebotene Quantum oder nur einen Theil desselben anzunehmen oder auch alle eingelaufenen Offerte abzuweisen.

Wien, April 1901.

Der Verwaltungsrath.

(Nachdruck wird nicht honorirt).

C. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie.

do L. 15654 IV. 1901. (2722)

Rozpisanie dostawy.

Podpisana c. k. Dyrekcya zamierza w drodze ofert rozdać dostawę poniżej wyszczególnionych materyałów na czas od 1. lipca b. r. do końca czerwca 1902, a mianowicie:

Tłuszczu rybiego (tranu)	100 kg.
Oleju mineralnego do lokomotyw	74.600 kg.
Oleju mineralnego do wozów	61.800 kg.
Oleju specyalnego do cylindrów lokomotyw	78.800 kg.
Ligroiny	10.000 kg.
Terpentyny	6.000 kg.
Nafty	412.600 kg.
Benzyny	500 kg.
Oleju lnianego	150 kg.

Bliższe szczegóły podają formularze ofertowe, które tak samo, jak ogólne i szczegółowe warunki dostawy można przeglądnąć, a względnie otrzymać (dla zamiejscowych za przesłaniem porta) u podpisanej c. k. krajowej Dyrekcyi (oddział mechaniczny).

Oferty napisane na przeznaczonym do tego formularzu należycie ostemplowane i zaopatrzone napisem „Oferta na dostawę materyałów do oświetlenia i smarowania“ należy wnieść do c. k. krajowej Dyrekcyi w Krakowie, najpóźniej do 12. godziny w południe dnia 30. kwietnia b. r.

Ceny materyałów ile możności bez opakowania należy podać franco jednej ze stacyj kolei państwowych. Odnoszące się do oferty próbki należy nadesłać w osobnem opakowaniu opłatnie w ilości wystarczającej do wykonania prób w dwóch egzemplarzach.

Dostawa wszystkich materyałów ma nastąpić w przeciągu czasu od 1. lipca b. r. do końca czerwca 1902 w miarę potrzeby na podstawie częściowych zamówień.

Każdemu oferentowi przysługuje prawo być osobiście obecnym przy komisyjnem otwarciu ofert, które nastąpi 1. maja b. r. o 10 godz. przed południem.

Podpisana c. k. Dyrekcya kolejowa zastrzega sobie prawo przyjęcia oferty na całą ilość oferowanego materyału, lub też tylko na część takowego jakoteż i zupełnego nieuwzględnienia tejże. Oferty wniesione po wyż wymienionym terminie, albo też nieodpowiadające warunkom niniejszego rozpisania nie będą uwzględnione.

W Krakowie, dnia 10. kwietnia 1901.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

K. k. Staatsbahndirection in Stanislau.

Zl. 19083/4.

Lieferungs-Ausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend angeführten in der Zeit vom 1. Juli l. J. bis Ende Juni 1902 benöthigten Materialien, wird im Offertwege vergeben, und zwar:

100.000 Kg. Mineralschmieröl für Maschinen,
30.000 „ Mineralschmieröl für Wagen,
370.000 „ Petroleum,
75.000 „ Vaselincylinderöl für Locomotiven,
2.000 „ Terpentinöl (für die Zeit vom 1. Jänner bis 30. Juni 1902),
120 „ Leinöl,
480 „ Fläschchen á 10 dkg. Telegrafenapparatöl.

Die der Offertstellung zugrunde zu legenden allgemeinen und speciellen Lieferungsbedingnisse als auch die erforderlichen Offertformularien können bei der k. k. Staatsbahn-Direction behoben werden, beziehungsweise werden dieselben dem Offerenten gegen Einsendung des Porto zugesendet.

Die auf dem vorgeschriebenen Offertformulare verfassten Offerte sind sammt Beilagen vorschriftsmässig gestempelt, versiegelt und mit der Aufschrift „Offert für Lieferung von Schmier- und Beleuchtungs-Materialien“ bei der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direction bis längstens 30. April l. J. 12 Uhr Mittags einzubringen.

Die Preise sind franco einer Station der k. k. oesterreichischen Staatsbahnen zu notiren, bei den offerirten Materialien ist die Provenienz der Rohproducte, sowie die Raffinerie, wo solche verarbeitet werden, anzugeben.

Die dem Offerte beizugebenden Qualitätsmuster sind separat verpackt, franco aller Spesen in einer zu Erprobung derselben hinreichenden Quantität beizustellen.

Die Lieferung sämmtlicher Artikel (mit Ausnahme des Terpentinöles) wird in der Zeit vom 1. Juli l. J. bis Ende Juni 1902 nach Massgabe des eintretenden Bedarfes auf Grund der Theilbestellungen zu bewerkstelligen sein.

Jeder Offerent hat das Recht, der am 1. Mai l. J. um 10 Uhr Vormittags stattfindenden comissionellen Offerteröffnung persönlich beizuwohnen.

Der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direction steht es frei, die Offerenten rücksichtlich des ganzen offerirten Quantums oder nur eines Theiles desselben zu acceptiren oder ganz abzulehnen.

Offerte, welche nach dem obigen Termine eingebracht werden, oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Stanislau, am 10. April 1901.

Die k. k. Staatsbahn-Direction in Stanislau.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej w Stanisławowie.

(2653)

Rozpisanie dostawy.

Rozdanie dostawy niżej wymienionych materyałów, potrzebnych w czasie od 1. lipca b. r. do końca czerwca 1902, nastąpi w drodze rozprawy ofertowej, a mianowicie:

100.000 kg. oleju mineralnego do smarowania maszyn,
30.000 „ oleju mineralnego do smarowania wozów,
370.000 „ nafty,
75.000 „ oleju cylindrowego do maszyn,
2.000 „ terpentyny (na przeciąg czasu od 1. stycznia do 1. czerwca 1902),
480 „ flaszeczek á 10 dkg. oliwy do smarowania aparatów telegraficznych,
120 „ oleju lnianego.

Ogólne i szczegółowe warunki dostawy, jakoteż formularze ofert można otrzymać w c. k. Dyrekcyi kolei państwowej, takowe mogą też być nadesłane za przesłaniem opłaty pocztowej.

Oferty wypełnione na przeznaczonych do tego formularzach, wraz z załącznikami odpowiednio ostemplowane, opieczętowane i zaopatrzone napisem „Oferta na dostawę materyałów do smarowania i świecenia“ należy wnieść do c. k. Dyrekcyi kolei państwowej najpóźniej do 30. kwietnia b. r. do 12 godziny w południe.

Ceny należy podać franco do jednej ze stacyj c. k. kolei państwowych, przy nafcie i olejach należy podać pochodzenie surowego produktu, jakoteż rafineryę.

Próbki należy osobno opakować i opłacone nadesłać w ilości wystarczającej do wykonania próby.

Dostawę (z wyjątkiem terpentyny) należy uskutecznić w czasie od 1. lipca b. r. do końca czerwca 1902 roku stosownie do zachodzącej potrzeby, na podstawie częściowych zamówień.

Każdemu oferentowi przysługa prawo być obecnym przy komisyjnem otwarciu ofert, które nastąpi dnia 1. maja b. r. o 10 godz. przed południem.

C. k. Dyrekcyi kolei państwowej przysługa prawo przyjęcia oferty bądźto w całości, bądź tylko w części, albo też zupełnego odrzucenia oferty.

Oferty wniesione po upływie wyznaczonego terminu, lub takie, które warunkom niniejszego rozpisania nie odpowiadają, nie będą uwzględnione.

W Stanisławowie, dnia 10. kwietnia 1901.

C. k. Dyrekcya kolei państwowej w Stanisławowie.

K. k. Staatsbahndirection in Lemberg.

Zl. 17136/IV.

Lieferungs-Ausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend angeführten Materialien wird für die Zeit vom 1. Juli 1901 bis 30. Juni 1902 im Offertwege vergeben u. z.:

Petroleum 44.000 kg., Mineral-Schmieroel für Locomotive 140.000 kg., für Wagen 78.000 kg. Vaselin-Cylinderoel für Locomotive 78.000 kg., Terpentinoel 8.900 kg., Leinoel 450.

Die Offertformulare sind ebenso wie die allgemeinen und besonderen Lieferungsbedingnisse bei der unterfertigten k. k. Staatsbahndirection (Bureau für den Werkstätten und Zugförderungs Dienst) zu beheben, oder gegen Einsendung des Porto zu beziehen.

Die Offerte zu deren Verfassung die hiezu aufgelegten Formularien benützt werden müssen, sind sammt den etwaigen Beilagen per Bogen mit einem Stempel von 1 Krone zu versehen, versiegelt und mit der Aufschrift „Offert für Lieferung von Petroleum und Schmieroel“ bei der k. k. Staatsbahndirection in Lemberg, **längstens 30. April l. J. 12 Uhr Mittags** einzubringen. Die Preise sind franco einer Station der k. k. österr. Staatsbahnen incl. aller Spesen zu notiren.

Die dem Offerte gehörigen, mit der genauen Firmabezeichnung versehenen Qualitätmuster in drei Exemplaren von je 2·0 kg. sind separat verpackt franco aller Speren an die k. k. Material-Magazins Leitung in Lemberg beizustellen.

Die Lieferung sämmtlicher Artikel wird im Laufe des zweiten halben Jahres 1901 und den ersten halben Jahres 1902 nach Massgabe des eintretenden Bedarfes auf Grund von Theilbestellung zu bewerkstelligen sein.

Jeder Offerent hat das Recht der am 1. Mai l. J. um 10 Uhr Vormittags stattfindenden comissionellen Offert-Eröffnung persönlich beizuwohnen.

Der gefertigten k. k. Staatsbahndirection steht es frei, die Offerten rücksichtlich des ganzen offerirten Quantums oder nur eines Theiles desselben zu acceptiren oder ganz abzulehnen.

Offerte welche nach dem obigen Termine eingebracht werden oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen bleiben unberücksichtigt.

Lemberg, im April 1901.

Die k. k. Staatsbahn-Direction.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

(2975)

Ogłoszenie dostawy.

Na czas od 1. lipca 1901 do 30. czerwca 1902 rozpisuje się dostawa następujących materyałów mianowicie:

Nafty 44.000 kg., oleju mineralnego do smarowania lokomotyw 140.000 kg., wozów 78.000 kg., wasylinowego oleju do cylindrów lokomotyw 78.000 kg., terpentyny 8.900 kg., oleju lnianego 450 kg.

Formularze ofert, wraz z ogólnymi i szczegółowymi warunkami dostaw przejrzeć i otrzymać można za opłatą pocztowego u podpisanej Dyrekcyi (biuro dla spraw warstatowych i pociągowych).

Oferty na przepisanych formularzach sporządzone marką 1 kor. na każdym arkuszu ofert i załączników ostemplowane, opieczętowane i zaopatrzone w napis „Oferta na dostawę nafty i smarów“ wnieść należy do c. k. Dyrekcyi kolei państwowej we Lwowie **najdalej do dnia 30. kwietnia b. r. godz. 12 w południe.**

Ceny mają być podane franco jakiejkolwiek stacyi c. k. kolei państwowych wraz doliczeniem wszelkich ubocznych wydatków.

Wzory ofiarowanych materyałów, opatrzone dokładnym adresem właściciela dostarczyć należy w trzech egzemplarzach po 2·0 kg. w osobnem opakowaniu franco, do c. k. Zarządu magazynu materyałów we Lwowie.

Dostawa wszystkich materyałów ma być uskuteczniona w ciągu drugiej połowy roku 1901 i pierwszej połowy r. 1902 w miarę zapotrzebowania i na podstawie osobnych zamówień.

Każdemu oferującemu wolno być obecnym przy roztwarciu ofert, które w dniu 1. maja b. r. o 10 godziny przed południem nastąpi.

Podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługa prawo przyjęcia ofert w całości, lub tylko częściowo, lub też zupełnego uchylenia tychże.

Oferty wniesione po terminie ustanowionym, lub nie odpowiadające ogłoszonym warunkom dostawy nie będą uwzględnione.

We Lwowie, w kwietniu 1901.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

Walne Zgromadzenie

Towarzystwa dla handlu, przemysłu i rolnictwa w Gorlicach, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, odbędzie się w sobotę dnia 20. kwietnia 1901 r. o godzinie 3-ciej po południu, w biurze Towarzystwa w Gorlicach.

Porządek dzienny:

1) Odczytanie i przyjęcie protokołu z 31. marca 1900 r.
2) Sprawozdanie Dyrekcyi za rok 1900.
3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej.
4) Sprawozdanie komisyi rewizyjnej z wnioskiem o udzielenie absolutoryum Dyrekcyi.
5) Rozdział zysku.
6) Wniosek Rady nadzorczej o przeniesienie siedziby Towarzystwa do Lwowa.
7) Wniosek Rady Nadzorczej o zmianę statutów w powyższym kierunku.
8) Wybór 3 członków Rady Nadzorczej i jednego zastępcy.
9) Wybór 3 członków komisyi rewizyjnej.
10) Wnioski samoistne.

Wypłata dywidendy nastąpi po Walnem Zgromadzeniu za przedłożeniem książeczki udziałowej.

Gorlice, dnia 1. kwietnia 1901.

Rada Nadzorcza Towarzyswa dla handlu, przemysłu i rolnictwa w Gorlicach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Sekretarz
Wacław Pieniążek.

Prezes.
Wojciech Biechoński.

KUNDMACHUNG.

Das Comitet der **Wolf Kessler'schen** Heirats-Ausstatungs-Stiftung gibt bekannt, dass im Jahre 1901 eine Heirats-Ausstattung aus dieser Stiftung an ein armes israelitisches Mädchen aus der Verwandtschaft des Stifters im Alter von 15 bis 30 Jahren zu verleihen ist.

Die Bewerberinnen haben ihre Gesuche längstens binnen 30 Tagen, von der dritten Verlautbarung dieser Kundmachung in der „Gazeta Lwowska" gerechnet, beim Rabbinate zu Żurawno einzureichen, und Nachweise über folgende Punkte beizubringen:

1. ihr Alter, ihren Geburtsort und ihre Zuständigkeit;
2. ihre Verwandtschaft mit dem sel. Stifter Wolf Kessler;
3. ihre Armuth;
4. ihren unbescholtenen Lebenswandel;
5. ihre allfällige Elternlosigkeit.

Wolf Kesslersche Stiftungs Ausschuss.

Pierwsza galicyjsko-węgierska kolej.

Ogłoszenie.

[2887 1—3]

Trzydzieste czwarte

Walne Zgromadzenie

Akcyonaryuszy pierwszej galicyjsko-węgierskiej kolei

odbędzie się w piątek dnia 10. maja 1901 r. o godz. 10 przed południem w Wiedniu, w sali klubu austryackiego urzędników kolejowych (I. Eschenbachgasse Nr. 11).

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej o przebiegu interesów i o zamknięciu rachunków za rok 1900.

2. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej o zbadaniu rachunków za rok 1900.

3. Wybór do Rady zawiadowczej i Komisyi rewizyjnej do zbadania rachunków na rok 1901.

Ci Panowie akcyonaryusze, którzy co najmniej 25 sztuk akcyj posiadają i z prawa głosowania korzystać zamierzają, zechcą po myśli §§. 25 i 26 statutów akcye swoje najpóźniej do czwartku, dnia 2. maja 1901 r do godziny 12 w południe złożyć, a to w c. k. głównej kasie austryackich kolei państwowych (I. Elisabethstrasse 9) albo w likwidaturze c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu (I. am Hof 6).

Złożenia należy dokonać dwoma przez składającego podpisanemi konsygnacyami, których formularze w pomienionych miejscach składowych mogą być bezpłatnie otrzymane.

Składający otrzyma jeden egzemplarz konsygnacyi wraz z kartą uprawniającą do brania udziału w Walnem Zgromadzeniu.

Po odbytem Walnem Zgromadzeniu zostaną złożone akcye wydane napowrót za zwrotem konsygnacyi

Prawo głosowania może być wykonywane przez akcyonaryuszy, tak osobiście, jakotéż przez pełnomocników. Nikomu jednak nie wolno reprezentować więcej jak 50 głosów włącznie z głosami zastępowanymi.

Wiedeń, dnia 4. kwietnia 1901.

(Przedruk się nie opłaca).

Rada zawiadowcza.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 Telefon Nr. 527. (Zarządca J. Wł. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.